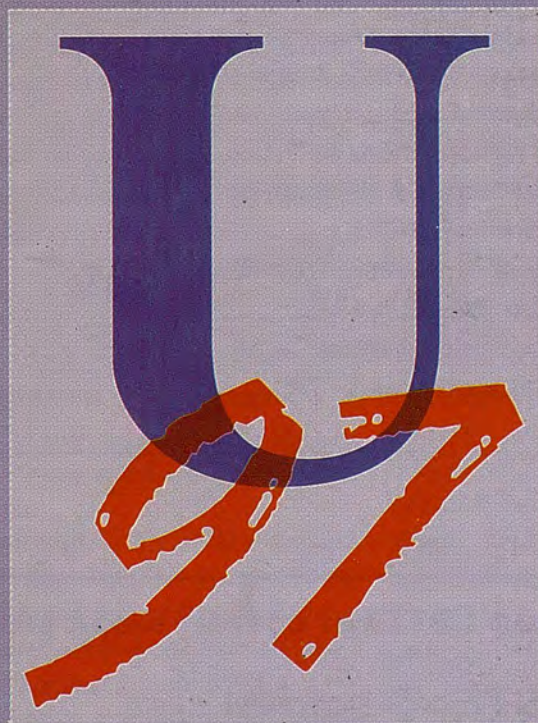
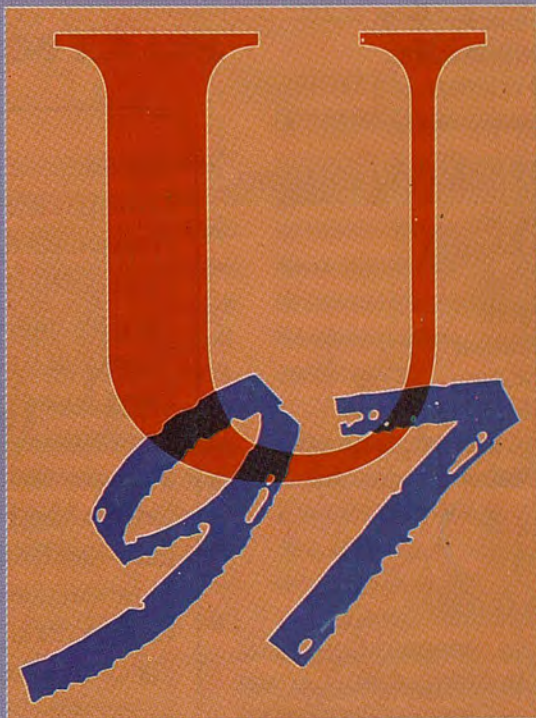

PISSARRA

Revista d'ensenyament de les Illes núm. 85 març-abril 97

La transferència de la UTB

PISSARRA

Revista periòdica d'informació de
l'ensenyament de les Illes Balears.
Preu 350 pts.

EDITA: STEI

Sindicat de Treballadors de
l'Ensenyament de les Illes.
Carrer de la Vinyassa, 14 07005 Palma
Tf.(971) 46 08 88 Fax.(971) 77 12 00

CONSELL DE DIRECCIÓ I REDACCIÓ:

Biel Caldentey
Bartomeu Mascaró
Vicenç Garcia
Onofre Martí
Tomàs Martínez
Neus Santaner
Sebastià Serra
Assumpció Granero
Joana Torres

COORDINACIÓ:

Joan M. Mas

COL·LABORADORS:

Josep Aloy, Francesc Casadesús,
Llorenç Huguet, Joan Fr. López
Casasnovas, Jaume Oliver, Bernat
Sureda, Joana Torres;
Bloc d'Estudiants Independents (BEI);
Grup de Treballadors
Independents (GTI);
Partits polítics: UM, PSIP-PSOE,
PSM, Els Verds, ENE i PP

FOTOS:

Servei Comunicació/UIB
Arxiu de PISSARRA

PORTADA:

Pau Bernat (Difsa)

MAQUETACIÓ I COMPOSICIÓ:

Amat Gallego

IMPRESSIÓ:

Escola de Formació en Mitjans Didàctics

PUBLICITAT:

Vinyassa, 14 Palma. Tf: 460888

Els articles publicats en aquesta revista
expressen únicament l'opinió dels seus
autors

Dip. Legal: PM 533/79 ISSN:1133-052X

2 • març - abril 97

Índex

Editorial.....	3
Convergència amb Europa i Educació Universitària.....	4
Projecte d'universitat.....	7
La transferència de competències educatives en matèria universitària.....	8
Les grans xifres del primer pressupost amb la universitat transferida.....	10
Valoració de la transferència de competències.....	13
Decret de transferència de la UIB.....	13
Extensió de la UIB a Eivissa.....	14
Sobre la conveniència dels estudis universitaris a les illes Pitiüses.....	16
La UIB a Menorca.....	18
Entrevista a Gabriel Oliver, President del Consell Social de la UIB.....	20
El que diu la Llei de Reforma Universitària.....	23
La transferència de la UIB.....	24
Competències universitàries.....	26
La necessitat d'obrir un debat per definir el model universitari.....	28
La nostra universitat: el present i els reptes de futur.....	30
UIB: del model nord-americà a la simbiosi amb la terra.....	32
Valoració de la culminació del procés de transferències.....	34
La universitat que volem.....	36
Entrevista a Pere Polo, secretari general de l'STEI.....	38
Les transferències universitàries: <i>la seu plena d'ous?</i>	42
El retorn de l'humanisme.....	44
La universitat de les illes Balears com a organització educativa.....	46
Educació: hi ha un tresor amagat a dins.....	48
Educació i transferències: jornades d'estudi i debat.....	49
Resolucions de la comissió executiva de l'STEI.....	50

Adreça de l'STEI al correu electrònic

STEI @ hotmail.com

Editorial

L'STEI I LA TRANSFERÈNCIA DE LA UIB

L'any 1997 hem assolit, a la fi, la transferència de la UIB. Aquesta ha estat laarrera universitat transferida de tot el territori MEC, quasi dos anys més tard. El finançament, malgrat l'augment d'uns 800 milions de pessetes, està per sota dels càlculs i reivindicacions inicials per part de la Conselleria d'Educació, i situa encara la UIB per davall de la mitjana de l'Estat en despesa pública per alumne; el mateix passa amb les ratios professor/alumne i amb el personal d'administració i serveis que són les més altes de l'Estat.

Caldrà un esforç econòmic suplementari per part del Govern autonòmic per tal de millorar aquests indicadors. És, doncs, competència autonòmica decidir sobre els estudis oficials que es poden cursar, l'extensió de la UIB a la resta de les illes en condicions de qualitat, regular la composició del Consell Social -dins el marc de la Llei de Reforma Universitària- i aprovar la subvenció anual que rebrà la Universitat. En definitiva, el disseny i el finançament de la política universitària, tot i que l'Estat Central es reserva algunes competències.

El repte de l'actual equip rectoral és dur a terme la seva gestió dins aquest nou marc polític, que no funcional. La UIB segueix i seguirà gaudint de la seva autonomia universitària; ara bé, haurà de plantejar a la societat illenca i als poders públics les seves propostes i necessitats, i donar compte, a la vegada, dels resultats obtinguts.

No es pretensió de l'STEI fer en aquest moments una anàlisi crítica exhaustiva de la tasca duta a terme pel nou equip rectoral, però sí fer-ne una reflexió en veu alta. És cert que l'equip rectoral ha propiciat un clima de diàleg amb les organitzacions sindicals i els representants dels treballadors i treballadores de la UIB; diàleg que no ha anat acompanyat per un

veritable procés de negociació en temes tan fonamentals com el catàleg de llocs de treball del PAS -a les planes d'aquesta revista hi trobareu un article del GTI que nosaltres subscriuim plenament-. Advertim, també, manca de flexibilitat per intentar posar les bases per resoldre el conflicte de relació entre la UIB i els centres educatius públics de les Illes, que es manifesta en relació als entrebancs per a les pràctiques de Magisteri. En aquest punt, l'STEI reitera la seva disponibilitat per intentar arribar a un acord estable i satisfactori (vegeu el Comunicat de l'Executiva, a la p.50)

Una vegada transferida la Universitat, l'STEI reafirma els seus plantejaments al Govern autonòmic respecte a:

1r L'establiment d'una relació fluïda entre els representants sindicals de la UIB i la Conselleria d'Educació.

2n El compromís de la Conselleria d'Educació de proposar modificacions de la composició del Consell Social de la UIB, incloent-hi la representació dels sindicats que tenen representació a la UIB.

3r El coneixement i la negociació de la millora de les condicions laborals i econòmiques del conjunt dels treballadors i treballadores de la UIB (personal docent i d'administració i serveis)

No cal repetir que l'STEI estarà obert a la col·laboració crítica amb els responsables de la UIB i de la Conselleria d'Educació en benefici dels seus treballadors i treballadores, de la qualitat i l'eficàcia del servei públic universitari.

EXTENSIÓ DE LA UIB A LES ALTRES ILLES

L'STEI reclama que es faci amb el màxim consens de les forces socials, culturals i polítiques de cada illa. Es tracta de garantir que la implantació dels estudis universitaris a les altres illes es faci amb l'aportació dels recursos materials i humans adients. (En aquest número de *PISSARRA* s'hi troba un seguit d'articles i opinions al respecte)

Volem ressenyar que, en el moment de redactar aquest *editorial*, sembla que s'ha arribat a un acord entre el rectorat de la UIB i el Consell Insular d'Eivissa i Formentera en relació al conflicte de l'Escola de Turisme (trobarem l'opinió del Centre i les reivindicacions fonamentals que formula el professorat en les pàgines d'aquesta revista) que pot propiciar l'adscripció de l'Escola a la UIB i la seva posterior integració a la universitat.

L'STEI considera que la projecció de la UIB a Menorca, Eivissa i Formentera ha de significar la possibilitat de gaudir d'una oferta cultural de qualitat amb cursos formatius per al professorat d'aquestes illes, així com l'agilització dels tràmits burocràtics dels usuaris de la universitat. Cal una decidida política de beques que pugui compensar els costos afegits per a l'alumnat de les altres illes i de la part forana de Mallorca a l'hora d'accedir als seus estudis universitaris.

Reclamam al govern autonòmic, en el ple ús de les seves competències, que doti la institució universitària dels recursos econòmics suficients i de les mesures adients per aconseguir situar la nostra universitat a l'alçada de les millors del nostre entorn europeu.

En aquesta revista s'hi troben les opinions del Rector de la UIB, la dels distints partits polítics i d'altres persones de la comunitat universitària. Nosaltres, amb modèstia, volem contribuir a un debat social fructífer sobre el que pot significar la competència universitària exercida des del govern autonòmic. □

"LA TRANSFERÈNCIA UNIVERSITÀRIA HA DIBUIXAT UN HORITZÓ EXPERANÇADOR PER A LA UIB"

CONVERGÈNCIA AMB EUROPA I EDUCACIÓ UNIVERSITÀRIA

Llorenç Huguet i Rotger
Rector de la UIB

Avui en dia, tothom parla de la convergència espanyola amb Europa i, per exemple, amb el món més ric i desenvolupat. De fet, totes les polítiques del vell continent van adreçades a assolir un objectiu bàsic: complir els preceptes del Tractat de Maastricht, base de la unió monetària. D'aquesta forma, es pretén reduir les diferències entre les nacions europees pel que fa als grans agregats macroeconòmics, observats essencialment des de l'angle més financer. No obstant això, la convergència presenta un prisma polièdric, que no únicament cal llegir des de la perspectiva estrictament economicista. Altres indicadors de caire social, laboral, educatiu i formatiu constitueixen ingredients rellevants, que els governs europeus no poden perdre de vista si volen, de debò, plantejar polítiques reals de convergència. En aquest aspecte, un dels factors determinants és, sens dubte, l'educació superior i, en particular, la formació universitària.

Sobre aquest punt, les comparacions entre Espanya i l'OCDE manifesten seriosos desequilibris. Algunes dades poden servir com a il·lustració. Per exemple, la despesa per alumne en ensenyament superior, mesurada en percentatge del PIB per capita, és del 66% a Austràlia, 62% als Estats Units, 54% al Canadà i 50% de mitjana als països de l'OCDE. A Espanya és del 31%,

mentre que a les Illes Balears, amb la renda per capita més elevada de l'Estat i una de les més importants en el rànquing de les regions europees, la inversió per estudiant universitari es tradueix en poc més del 12% del PIB per capita, és a dir, 38 punts per davall de l'OCDE i 19 de la resta d'Espanya. La xifra és patèticament espectacular i evidencia, un cop més, el pèssim finançament de la UIB. Les dades són tossudes i impertinents. Les ratios docents són igual-

La UIB treballa amb molts menys recursos humans que la resta de les universitats espanyoles

ment negatives per a la nostra universitat: 27 alumnes per professor, enfront dels 20 de la mitjana estatal i els 15 de l'OCDE. Les despeses de personal per professor a la UIB són també reduïdes, en relació a la resta de l'Estat: prop de quatre milions de pessetes de 1995 per a la nostra institució, enfront dels cinc milions de pessetes de 1992 (la qual cosa implica un major diferencial, atesa la inflació) per a les altres universitats. Endemés, les xifres són penalitzadores per a la UIB pel que fa al personal d'administració i serveis (PAS), ja que cadascun

d'aquests treballadors pot atendre 42 alumnes, mentre que a universitats de dimensions equiparables a la UIB les ratios són ben diferents: 27 alumnes per PAS en el cas de Cantàbria, 32 en el d'Alcalá de Henares i 22 a Còrdova, per posar tot just tres mostres orientatives. Les variables exposades no deixen lloc a dubte: la UIB treballa amb molts menys recursos humans -és a dir, professors i personal d'administració i serveis- que la resta de les universitats espanyoles, i es troba a molta distància d'altres institucions acadèmiques europees, ubicades en regions que, paradoxalment, tenen una renda per capita inferior a la de les Balears.

Històricament, les activitats productives a les nostres illes s'han caracteritzat per ser intenses en treball. Els sectors econòmics líders a les diferents etapes històriques han funcionat, sobretot, incorporant força de treball als processos productius, amb un component tecnològic escàs. El factor educatiu -en el sentit de formatiu de capital humà- era, doncs, irrellevant. Ara bé, la prolongació d'aquesta tendència pot col·locar les illes Balears en una posició difícil a mitjà i llarg termini. Indicadors molt recents delaten que un dels motors del nostre creixement econòmic, l'hoteleria, només compta amb un 2% d'universitaris. El percentatge d'estudiants d'ensenyaments su-

periors en d'altres parcel·les de l'aparell productiu insular és igualment esquitit: són els casos dels sectors de l'alimentació, el tèxtil, el calçat, la fusta i la pell, amb un 4,6%; el comerç, amb prop del 6%; i el transport i les comunicacions, amb un 8%. Preparació molt elemental per a uns reptes futurs que no seran fàcils.

Indicadors molt recents delaten que un dels motors del nostre creixement econòmic, l'hoteleria, només compta amb un 2% d'universitaris

En unes coordenades econòmiques de mundialització i d'elevada competitivitat, on la convergència amb Europa ens haurà d'abocar a una major especialització -amb forts competidors en el sector turístic, no ho oblidem-, no hi ha cap mena de dubte que el nostre desenvolupament s'hauria d'afinar molt més, amb l'objectiu de créixer no tant extensivament com intensivament. Però assolir aquest objectiu passa per un increment important a la despesa educativa. Les comparacions segueixen essent importants. El 1994, el Ministeri d'Educació i Ciència assenyalava que Espanya arribaria, l'any 2003, a una posició equivalent a la inversió mitjana en educació superior en percentatge de PIB dels països de l'OCDE (en concret, l'1,5%), sempre que s'incrementassin en un 50% els fons consagrats a l'educació superior. Tal opció es prenien com una premissa bàsica i factible, d'enorme transcendència sobre l'estructura econòmica de l'Estat i, per extensió, de les Balears. Actualment la despesa espanyola en educació superior és l'1% del PIB. Fent un simple exercici especulatiu, una inversió consemblant per a les illes Balears, atenent que el seu PIB s'acosta als dos bilions de pessetes, ens situaria a hores d'ara en un escenari que multiplicaria notablement les partides que rep ara mateix la UIB.

Ara bé, tot i amb aquesta penúria econòmica, la UIB s'ha consolidat com una de les universitats més competitives de l'Estat -fet reconegut pel Ministeri d'Educació mateix-, la qual cosa vol dir que el personal de la nostra universitat ha substituït l'escàs pressupost del qual gaudeix per esforços ingents i dedicacions decidides dels seus membres. Això afecta tant la docència (tot i la massificació de certs estudis), com la investigació (la UIB compta amb equips de recerca líders en camps ben definits, tant en el terreny de les ciències com de les humanitats) i al personal d'administració i serveis (malgrat ser una de les universitats pitjor dotades en aquest aspecte). En definitiva, allò que volem remarcar, una vegada més, és que la UIB necessita un

ció força superior, en el present exercici, a la dotació fins ara disponible. Hem passat d'una transferència nominativa de poc més de 3.000 milions de pessetes a una partida de 3.746 milions; al mateix temps, obtindrem en aquest any una inversió nominativa (és a dir, gestionada de forma directa per la UIB) de 557 milions, mentre la inversió plurianual en mans del Govern Balear es xifra en 197 milions. Tot plegat, els 4.500 milions que representa el muntant de la transferència. Un avanç important que cal atribuir tant a la negociació duta a terme a Madrid per part del Govern Balear com per l'esforç analític i explicatiu sustentat sobre el rigor, la minuciositat i la transparència informativa atribuïbles a la UIB. Aquests fonaments s'han de refermar

esforç important de finançament que haurien d'assumir tant el Govern Central com el Govern Balear i el agents econòmics que creguin, de veritat, que la inversió en educació superior té un cost d'oportunitat molt baix i és un actiu impagable per les seves repercussions positives en el futur. Val a dir que la transferència universitària ha dibuixat un horitzó esperançador, des del moment en què la UIB ha rebut una assigna-

i haurien de constituir un bon punt de partida per tal que la UIB i la Comunitat Autònoma es col·loquin en una palestra privilegiada en el concert educatiu a l'Europa dels pobles. Perquè una educació superior, pública i de qualitat, és un dels instruments més sòlids i eficients per convergir amb les societats que ens serveixen com a referència i mirall. □

PROJECTE D'UNIVERSITAT

Josep Aloy
Director General d'Educació

Haver aconseguit la transferència de les competències universitàries per a la nostra Comunitat Autònoma i l'oportunitat que hem dóna la revista *PISSARRA* fan que es pugui explicar a la comunitat docent quina és la Universitat que volem per al segle XXI

La primera part de l'anàlisi és conèixer la realitat social que envolta la universitat, perquè la universitat que viu d'esquena a la societat en la qual està es troba condemnada a desaparèixer. Si observam la realitat social i econòmica de les nostres illes, ens trobam que el teixit productiu es troba centrat, prioritàriament, en el sector terciari; aquest fet ens fa veure que la necessitat més primordial és donar una preparació, una bona preparació, als universitaris perquè la seva incorporació al mercat de treball sigui la millor possible i que la societat incorpori, de la manera més ràpida, els universitaris i els converteixi en part de la col·lectivitat laboral que aquest país necessita per dur directament la integració europea fins a quotes de primera categoria. Hem de recuperar, en aquest moment, un apunt històric: no oblidem que la República de Weimar va desaparèixer, en gran mesura, per la quantitat d'aturats amb titulació universitària que hi va arribar a haver-hi que propiciaren un increment progressiu del descontent social que es va produir. Per tant, no podem convertir la societat en pagadora d'una universitat que es converteixi en una

fabricadora de títols sense implicació social i es produeixi el descontent per part dels que, sortits de les seves aules, cerquen un lloc dins la nostra societat. Per tot això volem des del govern, juntament amb els agents socials, fer una anàlisi, no només de la realitat actual sinó de les previsions de futur de la nostra realitat social i així planificar l'esdevenidor de la nostra universitat. El paper de sindicats i patronals és primordial per entrar dins la planificació de futur de les necessitats de la més alta institució formativa de les nostres illes.

El paper de sindicats i patronals és primordial per entrar dins la planificació de futur de les necessitats de la més alta institució formativa de les nostres illes

L'altra punt necessari és conèixer quines són les mancances reals que té avui la nostra universitat, és a dir, conèixer la seva realitat actual i combinar la realitat amb els plans de futur de l'anàlisi de l'apartat anterior. Combinats els dos elements es poden posar els fonaments de futur per a la programació d'una vertadera universitat moderna.

Un altra apartat que vull explicar és la necessitat de descentralització de la seu de la universitat cap a les illes de Menorca i

d'Eivissa amb l'aprofitament de les noves tecnologies i així complir amb els principis estatutaris d'igualtat d'oportunitats. La telemàtica, matèria capdavantera de la nostra universitat, permet dur la mateixa qualitat amb l'abatiment dels costos i tenir el mateix índex de qualitat al campus que a qualsevol de les extensions universitàries de les illes esmentades.

Un altre aspecte interessant és la cooperació amb les universitats de la resta del Mediterrani, amb les quals ens uneixen arrels culturals comunes i així aconseguir major difusió de la cultura mediterrània arreu del món i propiciar el prestigi dels nostres titulats.

Es tracta, doncs, d'ajuntar modernitat i tradició en la formació dels titulats.

En aquest sentit, també, es potenciarà la introducció de noves titulacions que ofereixin a la societat en la qual s'han d'inserir un suport científic, tècnic i de pensament que propiciïn l'obertura de les illes Balears a la demanda mundial del segle XXI.

El repte que té el Govern Balear amb l'assumpció de les competències universitàries és un compromís amb la societat balear i, molt especialment, amb la joventut que arriba a les aules universitàries amb il·lusió i amb l'esperança d'obrir-se camí i integrar-se en el món laboral.

En resum, s'ha de dur endavant un projecte universitari que contribueixi a la vertebració cultural de la nostra societat a partir de l'anàlisi en profunditat de la realitat que vivim en aquests moments, des de la universitat com a organisme viu i des de la societat il·lenca, per planificar de manera encertada la introducció de noves titulacions que siguin útils en el desenvolupament futur de la nostra comunitat, sense oblidar que les illes Balears formen part de la Mediterrània i d'Europa i que s'ha d'afavorir, per aquest motiu, l'intercanvi cultural amb la resta d'universitats d'aquests àmbits. Finalment, engegar un procés de progressiva descentralització i canalitzar esforços cap a l'assentament de serveis universitaris a les illes de Menorca i d'Eivissa. □

LA TRANSFERÈNCIA DE COMPETÈNCIES EDUCATIVES EN MATÈRIA UNIVERSITÀRIA

Bernat Sureda García

La recent transferència de competències educatives en matèria de política universitària a la Comunitat Autònoma de les illes Balears ha completat l'esquema de distribució competencial en matèria universitària que era previst a la Llei de Reforma Universitària (LRU) de 1983, d'acord amb la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de les illes Balears. Des del punt de vista jurídic i administratiu, la distribució de competències en matèria universitària presenta diferències en relació a la resta de nivells educatius que es deriven del reconeixement explícit a la Constitució espanyola, del principi d'autonomia universitària. A diferència d'altres àrees de gestió administrativa, com per exemple la de l'INSERSO o dels altres nivells educatius, cada una de les universitats tenen el seu propi àmbit de competències exclusives o compartides amb les altres administracions. Per aquest motiu, amb les transferències a la Comunitat Autònoma es configura un esquema competencial en el que intervenen l'administració central de l'Estat, la Comunitat Autònoma i la pròpia Universitat.

A grans línies es pot dir que l'Estat es reserva les competències en matèria de reconeixement i homologació de títols oficials i la regulació de la normativa bàsica en matèria d'accés a la universitat. La Comunitat Autònoma assumeix, en l'àmbit del seu territori, les competències per instaurar noves universitats i per crear, suprimir o mo-

dificar les facultats i escoles universitàries. Aquesta última competència comportarà una de les atribucions més importants que tindrà la Comunitat Autònoma en matèria de política universitària com és la de decidir els estudis oficials que es poden cursar a la UIB. La Comunitat Autònoma gaudirà també de competències, en el marc que estableix la LRU, per regular la composició del Consell Social de la Universitat i, per tant, per determinar la forma com queden representats en ell els interessos socials. La

del seu personal docent i no docent, l'elaboració i aprovació dels seus plans d'estudi i totes aquelles altres competències, no específicament encarregades a altres administracions i que siguin necessàries per al compliment de les funcions encarregades per les lleis a la institució universitària.

Aquesta serà la distribució competencial en la que, a partir de principis d'aquest any es desenvoluparà la vida universitària de les Illes. Ara cal preguntar-se com pot incidir en la nostra Universitat aquest nou model d'administració.

En primer lloc, cal tenir present que amb el canvi la Universitat no guanya ni perd cap de les competències que tenia assignades des de l'entrada en vigor de la LRU i, per tant, el seu grau d'autonomia serà el mateix. Per aquest motiu, no són previsible canvis importants en el seu sistema d'organització interna que es puguin derivar de la transferència de competències dels seus òrgans de govern i altres aspectes de la vida acadèmica. Els canvis que es puguin produir en el futur seran més el resultat de dinàmiques internes de la pròpia Universitat que conseqüència de les transferències.

El canvi més important que es pot produir, i que s'ha de produir a partir de la transferència de competències, s'ha de donar en la direcció d'un major compromís de la política universitària amb la nostra realitat econòmica, social, cultural, etc.

Comunitat Autònoma, a través de la llei de pressupostos, haurà d'aprovar igualment la subvenció anual que rebrà la Universitat i que constitueix la partida d'ingressos més important dels pressupostos universitaris. La Universitat manté com a competència pròpia, la regulació de la vida acadèmica que comporta fonamentalment la fixació del seu règim de funcionament intern a través dels estatuts, l'elecció dels seus òrgans de govern, la confecció, aprovació i gestió dels seus pressupostos, la selecció i promoció

Al meu entendre, el canvi més important que es pot produir i que s'ha de produir, a partir de la transferència de competències, en el camp de la política universitària de les nostres illes, tant pel que fa a les noves responsabilitats de la Comunitat Autònoma com a les que ja tenia la Universitat, s'ha de donar en la direcció d'un major compromís de la política universitària amb la nostra realitat econòmica, social, cultural, etc. Un major compromís que s'ha de traduir, per una banda, en una major sensi-

bilitat cap a les demandes dels diversos col·lectius socials i, per altra, en acceptar, sense perjudici de l'autonomia de la Universitat, que les directrius de la política universitària puguin ser objecte d'un debat més intens fora de la pròpia institució universitària. La transferència de competències, també en matèria universitària, aproximant als ciutadans els àmbits de decisió, hauria d'implicar un major grau de control i participació d'aquests en relació a les decisions polítiques que es prenen.

La Comunitat Autònoma haurà de decidir quins estudis s'han de cursar a la UIB i els diners que vol dedicar a l'ensenyament universitari

Com es pot veure en el marc de la distribució competencial que en matèria universitària fitxa el nostre actual ordenament jurídic, amb les transferències. La Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha assumit bona part de les responsabilitats que permeten definir el model d'ensenyament universitari que es vol per a aquestes illes. Un model que, malgrat la necessària coordinació que es pugui establir a nivell de tot l'Estat, haurà de respondre a les nostres pròpies necessitats de formació superior. Per determinar aquest model, la Comunitat Autònoma tindrà instruments poderosos com són la fixació de la partida més important de finançament que té la Universitat i autoritzar l'ampliació o supressió dels estudis oficials que es donen a la UIB. És a dir, que la Comunitat Autònoma haurà de decidir quins estudis s'han de cursar a la UIB i, per altra banda, els diners que vol dedicar a l'ensenyament universitari. Són dues qüestions que estan directament relacionades: a més estudis, major cost. La diferència en relació al que fins ara passava és que aquesta decisió s'haurà de prendre en instàncies més properes al ciutadà d'aquestes illes i, per tant, l'opció s'haurà de justificar en funció dels seus interessos i no de criteris de

política universitària general de l'Estat. Per entendre'ns, i com exemple, a partir d'ara serà difícil justificar el que siguem l'única Comunitat Autònoma sense estudis de medicina amb arguments com el que apunta que sobren metges en el conjunt de l'Estat.

La iniciativa de proposar la creació de nous estudis per a la UIB és una competència de la Universitat a través del Consell Social i, en relació a ell, també a la Comunitat Autònoma assumeix noves responsabilitats i podrà regular la seva composició de forma que representi adequadament els

transferències es fa més evident que la Universitat no pot ser, malgrat la seva especificitat, una administració aliena als mecanismes de control que existeixen a tota societat democràtica per controlar l'ús dels diners públics i que les decisions que es prenen en exercici de la seva autonomia han de ser justificades en termes de rendiment i cost. La descentralització administrativa comporta que de cada vegada els ciutadans siguin més conscients que els costos dels serveis públics, inclosos els de la Universitat, els hem de pagar tots i que cada cop aquests ciutadans són més exigents en com

Foto: Servei Comunicació / UIB

interessos socials, empresarials i sindicals de les illes. Amb el nou marc competencial s'haurà de revaloritzar el paper del Consell Social com a representant a la Universitat dels interessos de la societat il·lenca. Serà aquest l'òrgan amb la competència de calibrar l'oportunitat i la necessitat de proposar la creació de nous estudis.

Com s'ha dit, amb la transferència de competències no es modifica l'espai d'autonomia que gaudeix la Universitat. Una autonomia que és imprescindible pel correcte funcionament de la vida universitària. Però aquesta serà una bona ocasió per reflexionar en relació als vincles que hi ha d'haver entre autonomia i responsabilitat. Amb les

es gasten aquests diners. En el futur serà difícil sostreure del debat públic decisions universitàries, aparentment tan acadèmiques i pròpies de l'esfera de l'autonomia universitària, però que comporten increments importants de cost, com poden ser, per exemple, l'ampliació d'assignatures optatives dels plans d'estudis. La UIB, per poder complir les seves funcions docents i de recerca, necessita partides importants de recursos econòmics que, per poder-los exigir, caldrà donar compte amb molta cura dels rendiments i resultats que es poden obtenir. □

LES GRANS XIFRES DEL PRIMER PRESSUPOST AMB LA UNIVERSITAT TRANSFERIDA

**Pressupost total:
7.384 milions de pessetes**

El Pressupost per a l'any és de 7.384 milions de pessetes. L'increment és del 12'8% amb relació a 1996 i del 19% pel que fa a 1995, en termes nominals (sense detreure'n la inflació).

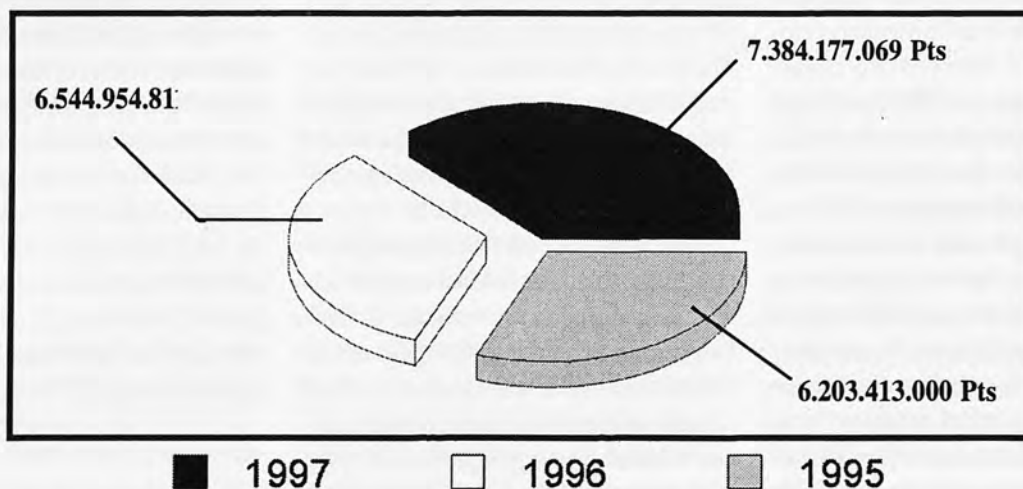
L'augment s'explica especialment pel creixement en la dotació econòmica destinada a la UIB, establerta en 4.500 milions de pessetes arran de les negociacions entre el Ministeri i la Comunitat Autònoma. Les partides finalment tancades entre el Govern Balear i la Universitat es concreten així:

- 3.746 milions de pessetes en transferència corrent**
- 557 milions de pessetes en inversió nominativa**
- 197 milions de pessetes en inversió plurianual**
- 4.500 milions de pessetes, TOTAL de la TRANSFERÈNCIA**

Els 197 milions de pessetes en inversió plurianual inicien un Pla d'inversions, que s'incrementarà en 4.000 milions de pessetes en futurs exercicis, que executarà la Comunitat Autònoma, tal com es va acordar a les negociacions mantingudes entre la UIB i el Govern Balear. La dita partida de 197 milions no es recull en el Pressupost 1997, ja que es correspon amb una gestió directa

Font: Pressupost 1997 UIB

PRESSUPOST DE LA UIB (en pessetes)

de la Comunitat Autònoma i no ens representa, per tant, cap ingrés ni despesa directes per a la UIB.

En termes absoluts, els augments són clars tant a les operacions corrents com a les de capital i les financeres. Les coordenades pressupostàries bàsiques mantenen un objectiu clau: la fixació d'unes ratios i d'uns serveis per a la UIB que s'acostin a la mitjana de les universitats de dimensions equiparables a la nostra institució. Això representa una orientació en l'assignació dels recursos a les següents línies estratègiques:

Creixement moderat de la plantilla: +8,4%

- Continuar amb l'aplicació del document de plantilles del PDI, que possibilitarà a mig termini la reducció de les ratios professor/alumne i contribuirà a pal·liar la massificació en determinats estudis.

- Encetar el Pla de modernització del PAS, tendent a professionalitzar i racionalitzar els serveis.

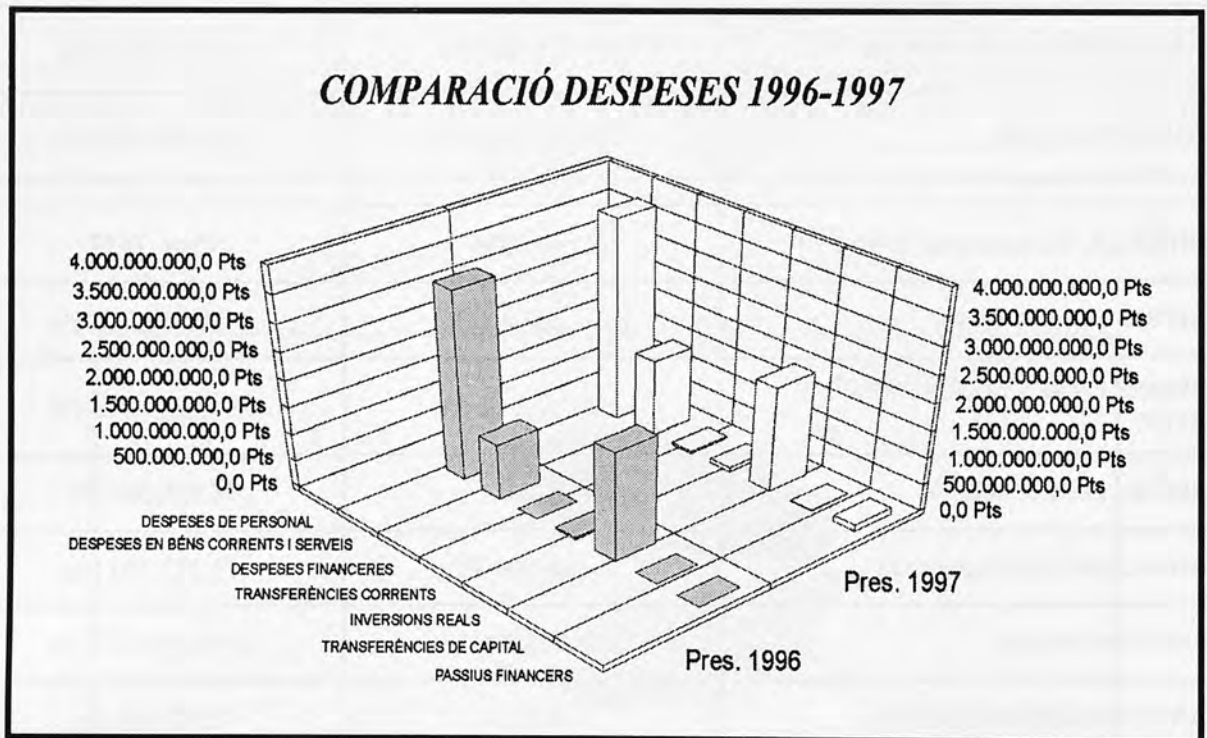
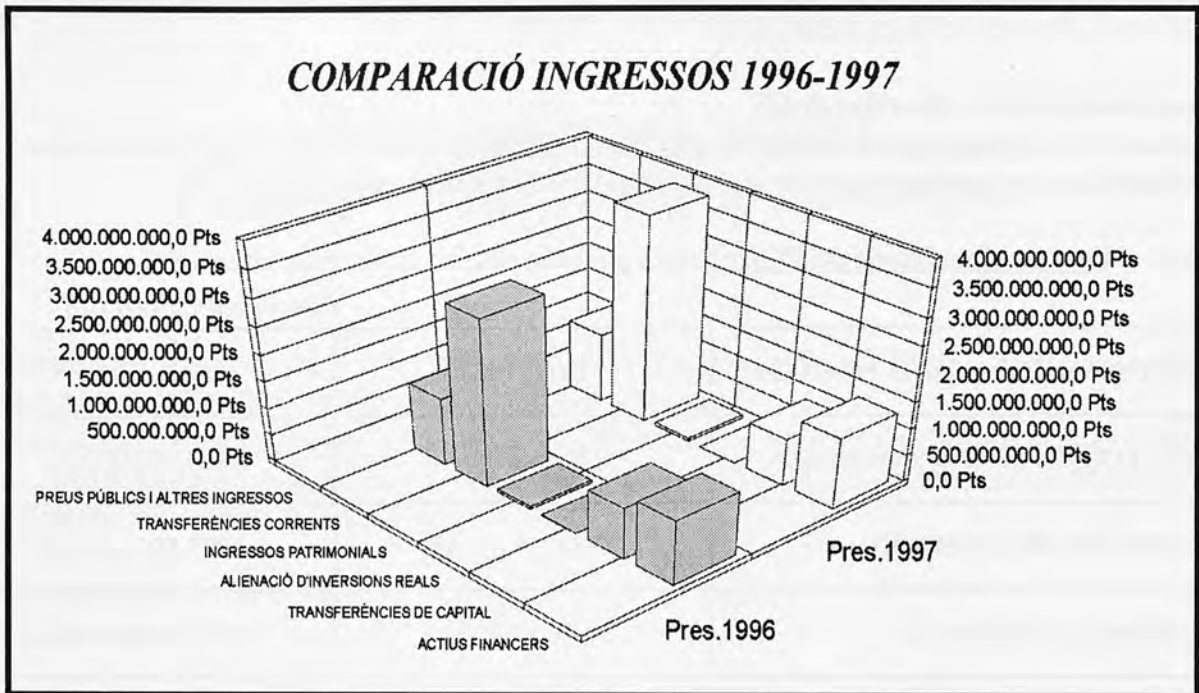
Font: Pressupost 1997 UIB

INGRESSOS. Comparació 1996-1997	Pres. 1996	Pres. 1997
PREUS PÚBLICS I ALTRES INGRESSOS	1.248.850.000 Pts	1.294.100.000 Pts
TRANSFERÈNCIES CORRENTS	3.082.237.875 Pts	3.825.500.000 Pts
INGRESSOS PATRIMONIALS	54.000.000 Pts	58.000.000 Pts
ALIENACIÓ D'INVERSIONS REALS	14.000.000 Pts	0 Pts
TRANSFERÈNCIES DE CAPITAL	949.018.000 Pts	881.077.000 Pts
ACTIUS FINANCERS	1.196.848.936 Pts	1.325.500.069 Pts

DESPESES. Comparació 1996-1997	Pres. 1996	Pres. 1997
DESPESES DE PERSONAL	3.467.669.000 Pts	3.760.584.000 Pts
DESPESES EN BÉNS CORRENTS I DE SERVEIS	1.030.399.811 Pts	1.437.947.242 Pts
DESPESES FINANCERES	0 Pts	34.875.000 Pts
TRANSFERÈNCIES CORRENTS	38.000.000 Pts	73.142.700 Pts
INVERSIONS REALS	2.008.886.000 Pts	1.954.378.127 Pts
TRANSFERÈNCIES DE CAPITAL	0 Pts	7.000.000 Pts
PASSIUS FINANCERS	0 Pts	116.250.000 Pts

GRÀFICS DE COMPARACIÓ DEL PRESSUPOST 1996-1997

Font: Pressupost 1997 UIB

VALORACIÓ DE LA TRANSFERÈNCIA DE COMPETÈNCIES

Bloc d'Estudiants Independentistes (BEI-UIB)

Des del Bloc d'Estudiants Independentistes de les Illes Balears (BEI-UIB) volem fer una valoració molt positiva de la transferència de competències en matèria universitària, ja que entenem que qualsevol matèria que deixi d'esser administrada per Madrid i passi a dependre del nostre Govern serà una passa més cap a l'autogestió dels nostres interessos.

A més, cal dir que amb aquests doblers que rebem, tots els universitaris estam aconseguint una sèrie de millores que no haguessin estat possibles sense dites competències; gràcies a això actualment s'han creat unes 120 places de feina a la Universitat a més del projecte d'un nou edifici econòmic-jurídic-social, un servei d'infermeria, millores en la senyalització del campus entre d'altres. Encara que, les millores realitzades, ara per ara, no siguin del tot suficients, doncs ens estan arribant molt poc a poc: continuam tenint problemes d'espai i d'horaris, la infraestructura d'alguns edificis és lamentable, la contractació dels professors és lenta...

Tot això, des del Bloc d'Estudiants Independentistes confiam que la tasca duta a terme per l'equip de govern de la UIB serà eficient i seran millorades el més aviat possible totes aquestes importants mancances que afecten directament als estudiants d'aquesta universitat. □

DECRET DE TRANSFERÈNCIA DE LA UIB

Núm. 24854

Decret 204/1996, de 28 de novembre, d'assumpció i distribució de competències transferides per l'Administració de l'Estat a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en matèria d'universitats.

La Llei orgànica 2/1983, de 25 de febrer, de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, reformada per la Llei orgànica 9/1994, de 24 de març, en l'article 15.1, estableix que correspon a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears la competència de desenvolupament legislatiu i execució de l'ensenyament en tota la seva extensió, nivells i graus, modalitats i especialitats, d'acord amb el que disposa l'article 27 de la Constitució i lleis orgàniques que, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 81 d'aquesta, ho desenvolupin i sense perjudici de les facultats que atribueix a l'Estat l'article 149.1.30a i de l'alta inspecció per al seu compliment i garantia.

El Reial decret 2243/1996, de 18 d'octubre, aprovà l'Acord de la Comissió Mixta prevista en la disposició transitòria quarta del nostre Estatut d'autonomia, pel qual es varen traspassar a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears les funcions i serveis en matèria de universitats. A l'apartat B) de l'esmentat acord s'especificuen les funcions de l'Estat que assumeix la CAIB.

Una vegada publicat l'esmentat Reial decret, aprovat en Consell de Ministres, es fa necessària la correlativa assumpció, així com la distribució de les funcions i dels serveis entre els diferents òrgans de l'Administració de la Comunitat Autònoma.

Per tot això, a proposta de la consellera de Presidència i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió de dia 28 de novembre de 1996,

DECRET

Article 1

Queden assumits per la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, d'acord amb el que estableix el Reial decret 2243/1996, de 18 d'octubre, les competències, les funcions i els serveis transferits per l'Estat en matèria d'universitats, en els termes expressats en els articles següents.

Article 2

Les funcions i serveis que s'assumeixen són els referits en l'article 2 de l'esmentat Reial decret 2243/1996, de 18 d'octubre, publicat en el *Bulletí Oficial de l'Estat* número 270, de 8 de novembre de 1996.

Article 3

Les funcions i serveis a què es refereix l'article anterior seran exercits per la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, mitjançant la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports.

Article 4

La distribució de les competències assumides entre els diferents òrgans de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports s'efectuarà d'acord amb el que estableix la legislació vigent.

Disposició final primera

Es faculta el conseller d'Educació, Cultura i Esports perquè dicti les disposicions necessàries per al desenvolupament i l'aplicació del Decret present.

Disposició final segona

El present Decret entrarà en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el BOCAIB.

Palma, 28 de novembre de 1996

EL PRESIDENT

Jaume Matas i Palou

La consellera de Presidència

M. Rosa Estaràs i Ferragut

EXTENSIÓ DE LA UIB A EIVISSA

Joana Torres i Yern

El passat 4 de desembre, la UIB va convocar diferents organitzacions socials (partits polítics, sindicats, membres de la comunitat educativa...) a una reunió informativa sobre el projecte de creació d'extensions universitàries a Menorca i Eivissa. Des d'aquell dia i fins avui, s'han pogut conèixer a través dels mitjans de comunicació les opinions d'algunes de les organitzacions que eren presents a l'acte.

En general, com és conegut, aquestes opinions són coincidents en determinats aspectes. Gairebé tothom posa en dubte que el sistema proposat pugui garantir un ensenyament universitari de qualitat. Malgrat tot, pot ser que els ciutadans no coneguin la proposta exacta que la UIB ens va comunicar.

És per això que em sembla oportú recordar-la aquí. La proposta de la UIB es pot concretar en quatre punts:

1r El curs 97/98 s'impartirien, a Eivissa, els primers cursos de dues diplomatures (possiblement una especialitat de magisteri i la d'empresarials). El 75% del temps seria de docència directa per part dels professors i el 25% amb vídeo-conferències.

2n Els primers alumnes en començar aquestes diplomatures podrien fer tota la carrera en les mateixes condicions (sempre i quan aprovin totes les matèries cada curs, durant els tres anys)

3r A partir del curs 98/99, els alumnes que iniciïn aquests estudis ho farien amb el 25% de docència directa i el 75% de vídeo-conferències.

4t El curs 2000/2001 (finalitzada la introducció de les dues carreres) s'ofertarien

Foto: Servei Comunicació / UIB

dues diplomatures noves amb el mateix procés que les anteriors. Això és: amb el 75% d'acció directa i el 25% de vídeo-conferències, al llarg dels tres primers anys.

Com a portaveu de l' STEI-Pitiüses, vull agrair a la UIB que ens convoqués a aquesta reunió informativa, de la qual en faré unes breus consideracions:

a) El projecte suposa una discriminació entre els alumnes que comencin els estudis els cursos 97/98, 2000/2001... (els primers anys de la implantació d'una di-

plomatura) i els alumnes que els comencin els cursos successius.

La UIB és la universitat de tots nosaltres i ha de tenir una incidència en el quefer social i cultural a totes les illes del seu àmbit

b) Estudiar amb un 75% de l'horari acadèmic mitjançant vídeo-conferències no garanteix un ensenyament de qualitat.

c) La creació de l'extensió universitària tan sols donaria resposta a una petita part dels problemes dels estudiants universitaris de les illes menors.

Cal tenir present que la llibertat d'elecció de carrera dels nostres estudiants passa per una dotació suficient de beques (en aquest sentit els òrgans de la UIB podrien actuar com a mitjancers davant les nostres institucions) i per una oferta d'hostatge suficient i a preus assequibles.

La UIB és la universitat de tots nosaltres i ha de tenir una incidència en el quefer social i cultural a totes les illes del seu àmbit. En aquest aspecte està clar que hem de parlar d'una més gran descentralització de la UIB.

Aquesta descentralització té dues facetes: d'una banda, l'organització de cursos, conferències, activitats culturals diverses; i, d'altra

banda, la possibilitat d'obrir extensions universitàries a les illes menors, però amb una garantia de qualitat. Tot això sense oblidar la que crec que és la tasca principal: Aconseguir que tots els estudiants/tes de les illes que ho vulguin, puguin accedir a qualsevol estudi universitari dintre del territori de la nostra comunitat. □

COL·LECCIONS SOBRE CIÈNCIES DE L'EDUCACIÓ PUBLICADES PER LA UIB

Col·lecció Didàctica i Psicopedagogia

- 1 **Literatura infantil, missatge educatiu i intervenció socio-educativa.** BASSA I MARTÍN, Ramon. 1a. edició. Palma: UIB; Fundació Barceló, 1995. 175 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-7632-234-8. *Preu: 2.350 ptes.*
- 2 **Psicologia i pedagogia. Llibre homenatge a Alfredo Gómez Barnussell.** Coordinació: Eduardo Rigo i Martí X. March. 1a. edició. Palma: UIB (Dept. de Ciències de l'Educació), 1995. 529 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-7632-258-5. *Preu: 3.600 ptes.*
- 3 **Investigació i dissenys en teoria del currículum.** ROSSELLÓ RAMON, M. Rosa. 1a. edició. Palma: UIB; Conselleria d'Economia i Hisenda del Govern Balear, 1996. 130 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-7632-278-X. *Preu: 1.600 ptes.*
- 4 **VISPRO.Grafies.** BORNAS, X.; SERVERA, M.; LLABRÉS, J. 1a. edició. Palma: UIB; La Caixa; Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear, 1996. 72 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-7632-275-5. *Preu: 2.000 ptes.*

Col·lecció Pedagogia Ambiental

- 1 **Ses Sitges. Una experiència en el camp dels equipaments per a l'educació ambiental.** PONT, Guillem. 1a. edició. Palma: UIB; la Caixa, 1992. 149 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-7632-140-6. *Preu: 2.322 ptes.*
- 2 **Escolarització i territori (Una aproximació al cas de Palma).** SALVÀ MUT, Francesca. 1a. edició. Palma: UIB; Ajuntament de Palma, 1993. 217 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-7632-156-2. *Preu: 2.524 ptes.*
- 3 **Bases per a una estratègia d'educació ambiental a les illes Balears.** Societat Balear d'Educació Ambiental. 1a. edició. Palma: UIB; Societat Balear d'Educació Ambiental, 1993. 48 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-7632-158-9. *Preu: 757 ptes.*
- 4 **Municipis i educació a les Balears (Deu anys d'ajuntaments democràtics).** SALVÀ MUT, Francesca. Palma: UIB; Ajuntament de Palma, 1994. 1a. edició. 221 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-7632-177-5. *Preu: 2.000 ptes.*
- 5 **La Trapa: una experiència d'educació ambiental a secundària.** POL LLOMPART, Josep Lluís. 1a. edició. Palma: UIB; Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear, 1994. 151 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-7632-199-6. *Preu: 2.500 ptes.*

- 6 **Aproximació històrica a l'ús educatiu dels espais naturals a Mallorca (segles XIX i XX).** RAYÓ I FERRER, Miquel. 1a. edició. Palma: UIB; Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear, 1994. 92 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-7632-226-7. *Preu: 1.300 ptes.*

- 7 **Educació ambiental a l'educació secundària obligatòria.** CATALAN, Albert; CATANY, Miquel. 1a. edició. Palma: UIB; Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear, 1995. 245 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-7632-269-0. *Preu: 2.800 ptes.*

- 8 **Els incendis forestals a les Balears. Anàlisi de les actituds i propostes de programes de comunicació i educació.** MOREY, Jaume; PASTOR, Miquel; SUREDA, Jaume; LLABRÉS, Antònia. Palma: UIB; Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca del Govern Balear. En premsa.

- 9 **Medi. Base de dades de recursos per a l'educació ambiental i la interpretació del patrimoni a les illes Balears.** SUREDA, Jaume; CAÑELLAS, Francesca; URBINA, Santos. Palma: UIB; FSE; Govern Balear, 1996. 94 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-920680-27. *Preu: 2.500 ptes.*

Col·lecció Pedagogia Laboral

- 1 **Estudi de necessitats formatives a la Mancomunitat Pla de Mallorca.** Direcció: Francesca Salvà i Maria Isabel Sanxo. 1a. edició. Palma: UIB (ICE); CODEFOC; FSE; Govern Balear, 1994. 110 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-7632-192-9. *Preu: 1.500 ptes.*

- 2 **Estudi de necessitats formatives a l'illa de Menorca.** Direcció: Josep M. Quevedo i Maria Isabel Sanxo. 1a. edició. Palma: UIB (Dept. de Ciències de l'Educació); CODEFOC; Govern Balear, 1994. 121 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-7632-211-9. *Preu: 1.500 ptes.*

- 3 **Auditoria sobre la formació en turisme a les illes Balears: situació actual i propostes per al futur.** Direcció: Francesca Salvà. 1a. edició. Palma: UIB (Dept. de Ciències de l'Educació); CODEFOC; Govern Balear, 1994. 124 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-7632-224-0. *Preu: 1.500 ptes.*

- 4 **Les possibilitats d'integració laboral del deficient mental lleu i les seves conseqüències educatives.** VILAR PÉREZ, M. Lluïsa. 1a. edició. Palma: UIB; CODEFOC; Govern Balear, 1995. 137 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-7632-241-0. *Preu: 1.500 ptes.*

Col·lecció Pedagogia Social i Treball Social

- 1 **La adopció en Mallorca. Una investigació evaluativa.** MARCH CERDÀ, Martí X. 1a. edició. Palma: UIB; Conselleria de Governació del Govern Balear, 1993. 201 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-7632-170-8. *Preu: 2.000 ptes.*

- 2 **Família i drogues. Una guia documental.** ORTE SOCIAS, Carmen. 1a. edició. Palma: UIB; Conselleria de Governació del Govern Balear, 1994. 201 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-7632-190-2. *Preu: 2.000 ptes.*

- 3 **Cap a la professionalització de l'oci. Aproximació sociològica a les activitats d'estiu.** 1a. edició. Palma: UIB; Centre d'Estudis de l'Esplai; Ajuntament de Palma; Direcció General de Joventut, Menors i Família del Govern Balear, 1995. 104 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-7632-259-3. *Preu: 1.200 ptes.*

Col·lecció Teoria i Història de l'Educació

- 1 **Joaquim Gadea Fernández. La vida d'un mestre.** VILÀS GIL, Pere. 1a. edició. Eivissa: UIB; Institut d'Estudis Eivissencs, 1995. 220 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-7632-239-9. *Preu: 2.500 ptes.*

Col·lecció Seminaris i congressos

- EDUTEC 95. **Redes de comunicació, redes de aprendizaje.** 1a. edició. Palma: UIB, 1996. 543 pàg.; 24 cm. ISBN: 84-7632-284-4. *Preu: 4.500 ptes.*

Col·lecció Antropologia de l'Educació

- Multiculturalisme a Mallorca.** Edició: Jordi Vallespir. Palma: UIB. En premsa.

Col·lecció Biografies

- 3 **Joan Capó Valls de Padrinas. Un temps, uns fets.** COLOM CAÑELLAS, Antoni J. 1a. edició. Palma: UIB; Ajuntament de Felanitx, 1993. 185 pàg.; 24 cm. ISBN: 84-7632-169-4. *Preu: 2.800 ptes.*

Col·lecció Els Nostres Educadors

- 1 **Jaume Fornaris i Taltavull, mestre (Son Servera, 1893-1931).** PONT BALLESTER, Guillem. 1a. edició. Palma: UIB (ICE), 1983. 87 pàg.; 17 cm. ISBN: 84-7535-038-0. *Preu: 606 ptes.*

- 2 **El mestre Andreu Ferrer i l'ensenyament a Artà (1916-1928).** SANCHO ORELL, M. Bel. 1a. edició. Palma: UIB (ICE), 1984. 79 pàg.; 17 cm. ISBN: 84-7535-000-0. *Preu: 606 ptes.*

- 3 **Andreu Rotger i Pizà (Alaró, 1911).** FULLANA FIOL, M. 1a. edició. Palma: UIB (ICE), 1984. 69 pàg.; 17 cm. ISBN: 84-600-3742-8. *Preu: 606 ptes.*

- 4 **Llorenç M. Duran i Coli (Inca, 1903).** FERNÁNDEZ BENNÀSAR, C. 1a. edició. Palma: UIB (ICE), 1985. 105 pàg.; 17 cm. ISBN: 86-7632-011-6. *Preu: 606 ptes.*

- 5 **Francesc Rosselló i Gil i Margarida Bordoy i Sansó. La seva tasca docent.** CÀNAVES, Maria; SERRA, Joana; SERRA, M. Antònia. Palma: UIB. En premsa.

Altres obres

- Assaig d'història de l'educació a la Mallorca contemporània.** COLOM CAÑELLAS, Antoni J. 1a. edició. Palma: UIB, 1991; 391 pàg.; 24 cm. ISBN 84-7632-128-7. *Preu: 2.777 ptes.*

- Contribuciones a la teoría de la atribución-indefensión.** BORNAS, X.; COLOM, A. J.; MARCH, M.; MUNTANER, J. J.; RIGO, E. 1a. edició. Palma: UIB (ICE), 1984. 103 pàg.; 21 cm. ISBN: 84-600-3720-7. *Preu: 908 ptes.*

- Educación y mercado de trabajo en Mallorca.** ALOMAR, F.; GARÍ, C.; MARCH, M. X.; MELERO, E. 1a. edició. Palma: UIB (ICE), 1988. 120 pàg.; 21 cm. ISBN: 84-7632-025-6. *Preu: 1.111 ptes.*

- Educación y salud.** FERNÁNDEZ, Carmen; FERNÉS, Joana. 1a. edició. Palma: UIB, 1991. 222 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-7632-134-1. *Preu: 1.767 ptes.*

- Escolarització i dinàmica de sistemes.** QUETGLES I PONS, Bartomeu. 1a. edició. Palma: UIB, 1991. 184 pàg.; 21 cm. ISBN: 84-7632-117-1. *Preu: 2.020 ptes.*

- Joan Comas i la política educativa de la Segona República (1936-1939).** OLIVER I JAUME, Jaume. 1a. edició. Palma: UIB; Consell Insular de Menorca; La Caixa, 1985. 170 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-600-3775-4 I. *Preu: 1.010 ptes.*

- L'Escola Normal de mestres en els seus orígens i el reformisme liberal.** MULET I TROBAT, Bartomeu. 1a. edició. Palma: UIB, 1987. 121 pàg.; 22 cm. ISBN: 84-600-5025-4. *Preu: 910 ptes.*

- La educación de las relaciones espaciales en el niño deficiente mental.** MUNTANER, Joan Jordi. 1a. edició. Palma: UIB (ICE), 1989. 99 pàg.; 21 cm. ISBN: 84-7632-051-5. *Preu: 1.111 ptes.*

- La evaluación del espacio topológico según la teoría de J. Piaget.** MUNTANER, Joan Jordi. 1a. edició. Palma: UIB (ICE), 1989. 122 pàg.; 21 cm. ISBN: 84-7632-043-4. *Preu: 1.212 ptes.*

- La formación del profesorado en Mallorca. Antecedentes y origen de la Escuela Normal.** SUREDA, Bernat. 1a. edició. Palma: UIB (ICE), 1984. 73 pàg.; 21 cm. ISBN 84-600-3423-2. *Preu: 1.010 ptes.*

- La psicopedagogia de Henri Wallon.** RIGO CARRATALÀ, Eduard. 1a. edició. Palma: UIB, 1990. 172 pàg.; 21 cm. ISBN: 84-7632-070-1. *Preu: 1.514 ptes.*

- Les escoles petites a Mallorca.** ALBERTÍ, Jaume; BASSA, Ramon. 1a. edició. Palma: UIB (ICE), 1985. 161 pàg.; 20 cm. ISBN: 84-7632-010-8. *Preu: 1.111 ptes.*

- Llengua, cultura i cognició (Bases per a una antropologia pedagògica).** VALLESPIR SOLER, Jordi. 1a. edició. Palma: UIB, 1989. 156 pàg.; 22 cm. ISBN 84-7632-050-7. *Preu: 1.111 ptes.*

- Psicología genética, estadios del desarrollo y educación especial.** RIGO, Eduardo. 1a. edició. Palma: UIB (ICE), 1985. 81 pàg.; 21 cm. ISBN: 84-7632-012-4. *Preu: 910 ptes.*

Demana'ls a la teva llibreria o al Servei de Publicacions de la Universitat de les Illes Balears.

Si t'interessa, també hi pots sol·licitar el catàleg de publicacions.

Campus universitari. Cra. de Valldemossa, km 7.5.

07071 Palma (Balears).

Per a més informació: Tel.: 17 34 64

UIB

Universitat de les
Illes Balears

SOBRE LA CONVENIÈNCIA DELS ESTUDIS UNIVERSITARIS A LES ILLES PITIÜSES

(Grup de Professors de l'Escola de Turisme d'Eivissa i Formentera)

Un dels reptes que més interès desperta entre la societat de les illes Balears i de les illes Pitiüses és el de la descentralització dels serveis ens els que la Comunitat Autònoma de les illes Balears té competències. Tots els partits polítics se'n van fer ressò d'aquesta preocupació, incloent-la en els seus programes de cara a les passades eleccions autonòmiques i municipals; en l'àmbit de les Pitiüses aquest punt fou un element clau i unànime.

Dins aquesta preocupació, una de les més presents era la que afectava als estudis universitaris. Paral·lelament, en el programa electoral de l'actual rector de la Universitat de les Illes Balears (UIB) es recollien aquests intents descentralitzadors, concretats en la intenció clara de fer arribar els estudis universitaris a aquelles parts del nostre territori que es troben allunyades del focus de la UIB.

Així s'intentava donar resposta a una pal·lesa demanda social, almenys pel que fa a les illes Pitiüses.

Hom pot dir que aquest és un punt unànime i les divergències vénen en el moment de concretar aquesta demanda social. D'aquesta manera s'ha encetat un debat molt vigent respecte al qual volem aportar les següents reflexions:

1) Cal tenir present que des dels anys 1960, l'Escola de Turisme d'Eivissa i Formentera ha intentat respondre, oferint una titulació de nivell universitari (Tècnic en Empreses i Activitats Turístiques, TEAT). D'igual for-

ma, la *Universidad Nacional de Educación a Distancia* (UNED) ha participat d'aquest esforç des de fa temps. Aquí es pot concloure l'actual oferta universitària a les illes Pitiüses.

Defensam la conveniència que l'Escola de Turisme d'Eivissa i Formentera sigui el nucli dels estudis universitaris a les illes Pitiüses

2) Un dels interrogants respecte al moment d'ampliar aquesta oferta universitària és el de la qualitat dels estudis. Com a mostra que ja s'està oferint qualitat, els titulats sorgits de l'Escola de Turisme d'Eivissa i Formentera tenen un nivell en tot equiparable als seus companys de la UIB, i el fet que ens avala són els excepcionals resultats que obtenen en les proves de revàlida fetes a la UIB a l'hora de reconèixer la seva preparació. A més, la incorporació al mercat de treball d'aquests professionals és majoritàriament satisfactòria.

3) Una altra de les objeccions argüïdes resalta una possible saturació de la demanda laboral pel que fa a persones amb titulació universitària. Segons dades del *Instituto Nacional del Empleo* (INEM) referides a l'any 1995, el major percentatge dels aturats a les Pitiüses només tenen estudis primaris i, per contra, el major índex d'ocupació es troba entre titulats

universitaris. Per tant, es constata en fets quantitius que el nostre món laboral demanda urgentment i constantment la incorporació de personal altament qualificat.

4) Tot admetent el fenomen enriquidor que suposa que els estudiants locals rebin part de la seva formació fora del nostre àmbit territorial, no es pot concloure que aquest aspecte sigui determinant. Un exemple molt proper és el de l'illa de Mallorca, on la immensa majoria dels seus estudiants cursen estudis a la UIB, i no a altres universitats "fora del seu àmbit".

5) El pròxim punt coent d'aquest debat és el que fa referència a la dotació de recursos econòmics a tots els estudiants universitaris pitiüses. Aquests ajuts pel que fa als desplaçaments són convenients per a tots aquells estudis que no són recolzats per una demanda majoritària. És a dir, no calen per a estudis com els de turisme, que tenen una demanda molt important, i pels quals sembla interessant rebre els ajuts per a taxes i material didàctic.

Què aporta major nivell d'igualtat d'oportunitats, uns ajuts econòmics en forma de beques cap a l'exterior, sobre els que ningú no pot garantir que reinverteixin en la nostra societat (estudiants que són captats al lloc on han estudiat), o bé, crear una infraestructura universitària adaptada a les necessitats locals?

6) Si es tria la segona opció (és a dir, la dotació d'una infraestructura universitària proporcional a les nostres dimensions i realitat) cal reflexionar sobre quins avantatges obtindria, per primer cop, la nostra societat:

- A) Dinamització de la societat:
- Aspectes culturals: esperit crític, pluralitat d'opinions,...
 - Aspectes econòmics: efecte multiplicador sobre el nivell de renda dels habitants de les Pitiüses, reinversions,...
 - Aspectes socials: creació d'un ambient universitari, contribuir a disminuir l'estacionalitat que patim.

B) Formació de capital humà per atendre les exigències tecnològiques i professionals.

C) Impuls a projectes d'investigació centrats en l'àmbit de les Pitiüses, amb una pro-

jecció a l'exterior (coneixement del medi, de l'economia local en relació amb la Unió Europea,...)

És per això que ens posicionam en defensa de la conveniència que l'Escola de Turisme d'Eivissa i Formentera sigui el nucli dels estudis universitaris a les illes Pitiüses, complementats, amés, amb aquells estudis que, des d'un punt de vista lògic i racional, es poden dur a terme aquí.

Creiem, també, que els diversos avantatges que es deriven en quant a l'aprofitament de recursos, creació d'ambient universitari i cultural, complementació d'estudis amb assignatures de titulacions relacionades entre elles, i molts altres aspectes, aconsellen la concentració dels estudis universitaris en unes úniques instal·lacions. □

REIVINDICACIONS DEL PROFESSORAT DE L'ESCOLA DE TURISME

La postura de la Direcció i del Claustre de Professors sobre el futur immediat de l'Escola de Turisme es fonamenta en les demandes següents:

- Doble alternativa a la situació actual: adscripció de l'Escola a la Universitat, o la plena integració en el si de l'extensió universitària d'imminent creació.
- Reconeixement de rang universitari per als estudis actuals i la seva ampliació.
- Tot i que es considera positiva l'existència de professorat itinerant i de les videoconferències, aquesta no ha de ser la base del sistema.
- Equiparació entre les despeses dels alumnes de Turisme i les dels altres universitaris.
- Solució als problemes derivats de la manca d'espai (habilitació d'aules, despatxos i espais per secretaria i oficines)

ALNO®

La cuina
menys comú
del mercat

PROCUINE STUDIO
MOBILIARIDE CUINA

C/ Cecili Metel, 5A
Tfs.: 71 75 61 - 71 06 49
Palma de Mallorca

LA UIB A MENORCA

Joan F. López Casasnovas

Fla més o manco un any, al núm. 79 d'aquesta mateixa revista (gener 96), vaig tenir l'oportunitat d'exposar el que pensava sobre com hauria de ser la presència de la Universitat de les Illes Balears a l'illa de Menorca¹. Ara que les competències en matèria d'ensenyament universitari han estat transferides a la Comunitat Autònoma, i rellegint les paraules que llavors vaig escriure, em remet a aquell article, que, segons consider, continua tenint vigència en allò fonamental.

Amb tot, vull destacar que no em sembla raonable demanar per a l'extensió menorquina de la UIB ni primers cursos de carreres, ni tan sols la realització de diplomatures amb uns mínims d'economia d'escala (si no comptam, més o manco, amb una vuitantena d'alumnes per a cadascuna d'elles i sempre que aquests estudis no generin despeses fixes i que llur alumnat en garanteixi la continuïtat). Hi demanava llavors també una estructura eficaçment insularitzada, per a la qual cosa entenc que caldrien si més no:

a) uns serveis administratius eficaços per a qualsevol tipus de gestió universitària de Menorca estant;

b) una oferta de cursos de postgrau, de tercer nivell, per a majors de 25 anys, etc, d'autèntic nivell universitari, complementats amb conferències, col·loquis i trobades científiques, que responguin a les demandes reals d'una societat menorquina amb característiques germanes però dissemblants a les de les altres illes;

Foto: Servei Comunicació / UIB

c) un diàleg fluid amb els diferents sectors i institucions insulars;

d) una Universitat Oberta (emprant totes les possibilitats telemàtiques actuals) que pugui esdevenir superadora de l'actual

UNED, la qual, subvencionada amb bona part per les hisendes autonòmica i insular, s'ha mostrat tanmateix girada d'esquena a la cultura i la llengua pròpies de les nostres illes;

e) un accés fàcil i operatiu a les fonts informatives i formatives de la Universitat (bibliografies, documentació diversa, consultes professorals, etc.);

f) una presència operativa d'una mena d'agents de la UIB» capaços de detectar les necessitats de formació específica als diferents sectors socials (culturals, productius, mediambientals, etc.) i capaços, així mateix, d'ofertar el producte no sols a estudiants universitaris sinó a la societat menorquina sencera;

g) etc.

Per impulsar tot això no calen grans inversions i, amb les dotacions econòmiques obtingudes, probablement la UIB podria fer-hi front. Però ara les autoritats educatives en són ja les autonòmiques i aquestes tenen, doncs, unes responsabilitats indefugibles. Ara més que mai els principis que contempla l'article 9 de l'Estatut d'Autonomia² han d'esdevenir no sols inspiradors de l'acció de govern, sinó també de les decisions econòmiques fixades cada any a la LLei de Pressuposts de les Illes Balears. Com? Mitjançant una tasca de suport i estímul a l'actuació de la Universitat a

l'illa; per exemple, amb una correcta política de beques i de serveis, que facilitin una ràpida integració dels estudiants menorquins a Palma, on -tot sigui dit de passada- encara ara no es respira el clima d'inquietud cultural que marca la talla de les ciutats universitàries.

El Consell Insular de Menorca des de la seva pràctica instauració va dissenyar una política d'ajuts a estudiants fora de l'illa, que amb prou feines serveix per subvencionar-los despeses de transport interinsular trimestralment. Per a 1997 el CIM, segons m'informen, distribuirà unes 50 beques de 100.000 ptes. No és gaire; però cal considerar que el Govern de les Illes no hi posa res de part seva, si no és amb la residència d'estudiants, que, això no obstant, resulta insuficient de tot en totes per garantir les condicions d'igualtat entre els estudiants de les quatre illes.

Si no canvien molt les coses a nivell polític, haurem d'esperar anys encara d'aquí que l'administració educativa de les Illes Balears assolixi l'estructura descentralitzada a què té dret, atesa l'experiència de les escasses competències que han estat fins ara transferides del Govern als Consells en

compliment del que estableix l'art. 39 de l'EAIB. No oblidem que els Consells Insulars tenen la facultat d'assumir dins els seus àmbits territorials respectius la funció executiva i la gestió de l'ensenyament en tots

**No em sembla raonable
demanar per a l'extensió
menorquina de la UIB ni
primers cursos de carreres, ni
tan sols la realització de
diplomatures amb uns mínims
d'economia d'escala**

els seus graus i nivells (art. 39.19). I que en aquesta primera fase de rodatge en l'exercici de desenvolupament legislatiu i execució de les noves competències en ensenya-

ment universitari en el marc de la legislació estatal, si la subsidiarietat competencial tal volta encara no fos possible, en canvi si que no hi ha cap excusa perquè la tasca de govern en Educació es faci comptant amb una total implicació dels responsables insulars del Consell i amb una participació de la societat menorquina molt intensa. □

¹ "Dur la Universitat a Menorca". I ara?" Pissarra, 79, pg. 24-25

² "Les institucions d'autogovern, en compliment de les finalitats que els són pròpies, promouran la llibertat, la justícia, la igualtat i el progrés socioeconòmic entre tots els ciutadans de les Illes Balears, com a principis de la Constitució, així com la participació d'aquests a la vida política, cultural, econòmica i social..." (El subratllat és meu. J.L.)

**SERVEI DE
LLIBRES
ESTRANGERS
LLIBRES
DELS PAÏSOS
CATALANS
JOGUINES
I LLIBRES
INFANTILS**

Carrer d'en Rubí, 5
Tel. 71 38 21
07002 Palma (Mallorca)

Pianos Can Garcias

Pere Josep Garcias

C/ Joan Maura, Bisbe, 10 - Palma (Mallorca) Tel. i Fax: 46 20 16

VENDA DE PIANOS VERTICALS I DE COA

Primeres marques europees

BLÜTHNER • BOSENDORFER • C.BECHSTEIN • FEURICH • FÖRSTER
FURSTEIN • GAVEAU • GROTRIAN-STEINWEG • HOFFMANN • IBACH
KEMBLE • KINGSBURG • OTTO-BACH • PETROF • PFEIFFER • PLEYEL
RAMEAU • RÖNISCH • RÖSLER • SAUTER • SEILER • SCHOLZE
STEINGRAEBER & SÖHNE • WAGNER • WEINBACH • ZIMMERMANN

Especialistes en pianos per a professionals i pianos d'estudi

El millor servei post-venda Més de 70 anys d'experiència

AFINACIONS • REPARACIONS • RESTAURACIONS

LLOGUER DE PIANOS NOUS O RESTAURATS

INSTRUMENTS HISTÒRICS

(CLAVICEMBALS • FORTEPIANOS • ORGUES LITÚRGICS)

PIANOS ELÈCTRICS • ACCESORIS • TRANSPORTS

ENTREVISTA

. . .

Gabriel Oliver**President del Consell Social de la UIB****EL CONSELL SOCIAL DE LA UNIVERSITAT,
AQUEST GRAN DESCONEGUT**

El senyor Gabriel Oliver, que fou Conseller de Sanitat i Seguretat Social del Govern Balear durant deu anys, és l'actual President del Consell Social de la Universitat de les Illes Balears. El Sr. Oliver considera que aquest consell és el gran desconegut, no tan sols per part de la societat en general, sinó també per la mateixa comunitat universitària. L'entrevista que ens ha concedit, servirà per conèixer l'important paper que aquest òrgan té assignat (la supervisió de les activitats de caràcter econòmic de la Universitat i de la rendibilitat dels seus serveis), així com les opinions del seu president sobre qüestions que PISSARRA li ha plantejat.

PISSARRA.- Quin és el grau d'implicació de la UIB en la societat balear?

Sr. Oliver.- Pel poc temps que fa que ha començat a funcionar aquesta universitat, a principis del 80 pràcticament, crec que sí que hi està implicada i que la societat coneix prou bé la UIB. Però no només sap de la seva existència; pens que la UIB té, avui, un pes específic dins la societat. La nostra feina des del Consell Social és fer de pont entre la universitat i la societat. No saltres, però, som els grans desconeguts; fins i tot per part del món universitari.

El Consell Social, que també és molt jove -més que la mateixa universitat-, es va fundar per la LRU (1983). La composició és prou àmplia, amb una representació bastant extensa de la societat: representants del Parlament, representants de l'Ajuntament, del món empresarial, del món sindical. Dues cinquenes parts representen el món universitari: el rector, el gerent... La resta, és representativa de la societat en sí; cap dels membres restants pot tenir altre tipus de vinculació amb la universitat.

PISSARRA.- Una vegada assumides les competències universitàries, creieu que són suficients els recursos públics que disposa la nostra universitat?

Sr. Oliver.- Els diners no són mai suficients. Hem de pensar però que la Comunitat Autònoma ha estat molt generosa amb la Universitat. L'any 96 les transferències del Ministeri cap a la UIB foren d'uns 3.050 milions i l'any 97 seran de 4.500, dels quals crec que 4.300 en gestió directe.

De cop i volta s'ha rebut un increment de mil milions més que l'any passat i, encara que no ho sembli, no és fàcil gastar bé una quantitat tan important

Això és ser molt generós, però també implica la forta responsabilitat d'administrar bé aquests diners. De cop i volta s'ha rebut un increment de mil milions més que l'any passat i, encara que no ho sembli, no és fàcil gastar bé una quantitat tan impor-

tant. L'equip rectoral ha assumit aquesta responsabilitat. Clar que a la Universitat li fan falta instal·lacions, arreglar edificis, fer-ne de nous, no només consolidar els estudis que té sinó que crec que s'ha d'anar a qualque nova titulació. Tenim una universitat encara incompleta i la societat balear demanda noves titulacions a més de les que ja hi ha.

La Conselleria està a punt de presentar un estudi sobre quina és la demanda estudiantil de titulacions.

Per altra part, el Consell Social en uns dels darrers plens, que va comptar amb la presència del Conseller d'Educació Joan Flaquer, va aprovar de fer un estudi conjuntament amb la Conselleria sobre noves titulacions amb quatre punts definits: Tenir en compte la demanda estudiantil, la demanda de la societat, les possibilitats econòmiques i les noves tecnologies.

PISSARRA.- Creu que la Universitat hauria de tenir altres fonts de finançament?

Sr. Oliver.- Sí, és clar que sí, i és com-

petència del Consell Social la recerca dins la societat de noves fonts de finançament. De totes formes no hem d'esperar que aquesta ajuda sigui il·limitada. Per part nostra, una de les primeres coses que hem proposat, des que jo estic en el Consell Social, és de posar en marxa la Fundació Universitat-Empresa, fundació integrada per membres proposats conjuntament per la Universitat i pel Consell Social.

La fundació cerca nous finançaments. Tinguem en compte, però, per evitar equívocs, que una de les fundacions d'aquest tipus que millor funciona a Espanya és, probablement, la Bosch i Gimpera, de Barcelona, que arriba a aportar fins al 10% del pressupost de la seva Universitat. Aquest és el sòtil existent. Nosaltres, com és lògic, encara no arribam ni molt manco a aquest percentatge.

El Consell Social a principis de juliol va organitzar una taula rodona precisament amb aquesta finalitat. A aquesta taula rodona hi participaren: Feliciano Fuster, president d'ENDESA; el president del Consell Social de la Universitat Autònoma de Madrid, José María Fluxà; Eugeni Aguiló, degà de la facultat d'Econòmiques de la UIB; Francesc Santacana, director general de la Fundació Bosch i Gimpera; entre d'altres. Es va proposar aquesta taula rodona per estudiar si la Fundació podia esdevenir el braç executor del Consell Social i de la Universitat. Allà es varen plantejar temes com aquests: realment els graduats de la universitat responen a les necessitats de les empreses? Quan s'acaba a la Universitat, s'està preparat per entrar en el món empresarial, o bé es necessita ja un reciclatge?

Les empreses han de poder dir quines són les seves necessitats i la Universitat les ha de conèixer i adaptar-s'hi.

Un altre tema que també es va plantejar en aquesta taula rodona és el de l'ensenyament de postgrau. Creim que la Universitat no s'ha de limitar només a donar la formació de pregrau, sinó que s'hauria de definir com un

ment de postgrau. Creim que la Universitat no s'ha de limitar només a donar la formació de pregrau, sinó que s'hauria de definir com un

Jo pens que sempre és millor tenir aturats universitaris que aturats analfabets

centre d'actualització permanent del saber i, d'aquesta manera, organitzar màsters, cursos de reciclatge, etc. per tal que els professionals puguin tenir aquesta actualització permanent.

Ja es comencen a fer pràctiques a empreses a fi que l'universitari no surti d'aquí sense saber res de les empreses. El món empresarial amb això sí que respon molt bé i aquestes sortides són necessàries per tal que els universitaris coneguin una mica el món laboral per quan s'hi hagin d'integrar. Per ventura, una altra bona sortida seria que en lloc d'aspirar, com s'aspira ara, que tot universitari trobi una bona ocupació, fomentar més l'esperit empresarial i que siguin ells els que provin de fundar les seves

petites empreses. No esperar que un altre s'aprofiti o els faci servir per donar rendiment a una empresa; que siguin ells els futurs petits empresaris. Possiblement seria una sortida a aquest gran nombre d'estudiants que hi ha. Jo pens que sempre és millor tenir aturats universitaris que aturats analfabets.

Un altre repte que té la Universitat és el d'atendre adequadament el gran nombre d'estudiants que té actualment (14.000 aprox.) Hi ha lloc per a tots?. Aquest és un gran problema.

PISSARRA. - De manera paradoxal, entre els membres que formen el Consell Social de la màxima institució educativa de les Illes no hi ha representació de l'STEI, el sindicat majoritari de l'ensenyament. Estaria el seu president a favor d'una modificació de la llei que permetés que l'STEI estigués present en el Consell?

Sr. Oliver. - La modificació de la llei no és competència nostra. De totes formes, la llei diu clarament que hi ha d'haver una representació empresarial i sindical, i això és d'obligat compliment. No posa altres condicions més que les 2/5 parts són representants de la universitat i que dins la representació social hi ha d'haver representació sindical i empresarial, forçosament. Ara bé, la pugna sindical entre els grans sindicats i els sindicats sectorials ha existit sempre, jo la conec prou bé perquè l'he viscuda com a metge. Efectivament, sembla que són els sindicats de l'ensenyament els que coneixen millor el tema, però, per altra part, les grans centrals sindicals ens acusarien de corporativistes i de sindicats de «corte medieval», com els gremis. En aquest cas, crec que l'STEI és un sindicat que coneix prou bé la problemàtica, com també la coneixen els altres. Hem de tenir en compte que el Consell Social és una representació de la societat en general, no solament del món del professorat,

ni d'alumnat, tot al contrari. Això no ho hem de perdre de vista.

PISSARRA.- Sr. President, donada l'estreta vinculació existent entre el sistema educatiu universitari i el no universitari, ¿estariu a favor de l'establiment d'un fons econòmic dotat per la Conselleria d'Educació i la UIB que permetés que els treballadors i treballadores de l'ensenyament poguessin gaudir d'unes ajudes de formació equivalents, com a mínim, a la quantia de la seva matrícula?

Sr. Oliver.- La matrícula gratuïta, en definitiva... Jo amb això discrep. Estic a favor d'una política àmplia i molt dotada de beques, però beques guanyades bé per ser els millors estudiants, bé per falta de possibilitats econòmiques..., algun repte hi ha d'haver. No acab d'entendre que hi hagi d'haver privilegis de classe; estam dins una societat que aboleix cada vegada més aquests privilegis. Estic a favor d'una política d'ajudes, de beques, però no de privilegis. En aquest cas, els treballadors de la sanitat tampoc haurien de pagar la seguretat social.

Si tenir practicants als centres no és obligatori i, a més hi ha una compensació econòmica, pens que ja està bé. Sempre es pot pensar que aquesta compensació econòmica podria ser emprada per matricular-se, dic jo. És evident que tota feina s'ha de pagar. El professorat ha de tenir unes compensacions, ha de poder accedir a millorar els seus estudis. Si aquesta retribució es vol donar en espècies, podria ser part de la matrícula que han de pagar els que volen estudiar o bé diners, perquè el que no estudia també té dret a una compensació.

PISSARRA.- Després de la transferència de competències a la nostra comunitat, quina orientació hauria de tenir la UIB, segons el seu Consell Social?

Sr. Oliver.- Com més autonomia tinguem, més responsables serem; responsables dels

nostres èxits, de les nostres accions i dels resultats. Jo som partidari d'aquesta responsabilitat. Si ens han donat autonomia universitària, els resultats que obtinguem seran cada vegada més culpa nostra; més responsabilitat de la Universitat en si mateixa que s'ha de marcar uns objectius; de la societat i del govern que també ha de marcar i ha d'ajudar a marcar uns objectius. Al menys hem de tenir la llibertat de poder equivocar-nos nosaltres mateixos, no equivocar-nos perquè ens ho diguin. Aquest ús de la llibertat, de poder-nos equivocar o encertar-la sempre és molt positiu. Ara no depenem de Madrid, ara que ja no tenim les crosses, hem d'intentar aprendre a caminar tots sols. □

Gabriel Oliver (Palma, 1934) és doctor en Medicina i Cirurgia per la Universitat de Saragossa (1996). En l'exercici de la seva professió de metge ha estat Cap de Servei d'Otorinolaringologia de la Creu Roja de Palma, també en el Centre Regional d'Oncologia i de l'Hospital de Son Dureta. Ha publicat diversos treballs sobre «Melanomas en ORL», «Tumores de cavum»... És acadèmic de la Reial Acadèmia de Medicina i Cirurgia de Palma.

Fou Conseller de Sanitat i Seguretat Social del Govern Balear, 1983-1993

Des del maig de 1994, és el President del Consell Social de la Universitat de les Illes Balears.

**Psicologia
clínica i
formació**

C/ Metge Josep Darder nº 19, 2º B

Tel. 27 61 51

07008 PALMA DE MALLORCA

**INTERVENCIÓ PSICOLÒGICA
EN ADULTS I NINS**

**A CARREC DE PSICOTERAPEUTES
ESPECIALITZATS**

El que diu la Llei de Reforma Universitària (Llei Orgànica 11/1983 de 25 d'agost)

TÍTULO SEGUNDO

Artículo 14

Uno. El Consejo Social es el órgano de participación de la sociedad en la Universidad.

Dos. Corresponde al Consejo Social la aprobación del presupuesto y de la programación plurianual de la Universidad,, a propuesta de la Junta de Gobierno y, en general, la supervisión de las actividades de carácter económico de la Universidad y del rendimiento de sus servicios. Le corresponde, igualmente, promover la colaboración de la sociedad en la financiación de la Universidad.

Tres. El Consejo Social estará compuesto:

- a) En sus dos quintas partes, por una representación de la Junta de Gobierno, elegida por ésta entre sus miembros, y de la que formarán parte, necesariamente, el Rector, el Secretario General y el Gerente.
- b) En las tres quintas partes restantes, por una representación de los intereses sociales, de acuerdo con lo que establezca una Ley de la Comunidad Autónoma correspondiente. Esta Ley fijará, asimismo, el número total de miembros de dicho Consejo y, en todo caso, preverá la participación de representantes de sindicatos y asociaciones empresariales. Ninguno de los representantes a que alude este párrafo podrá ser miembro de la comunidad universitaria.

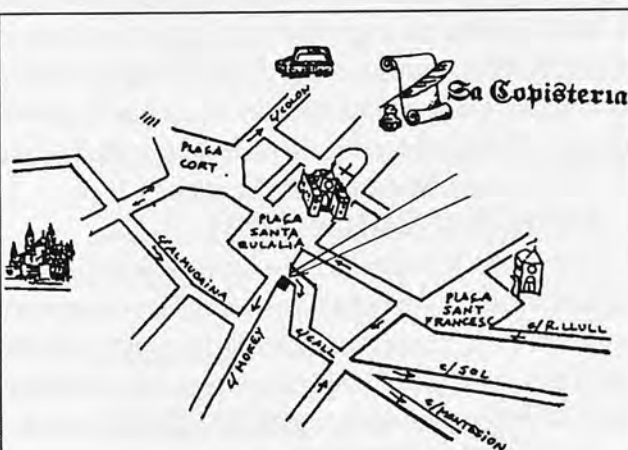
Cuatro. El Presidente del Consejo Social será nombrado por la correspondiente Comunidad Autónoma.

Sa Copisteria
des Call S.L.

Pça Sta. Eulàlia / C/ Morey, 1
Tel: i Fax: 72 17 86 Palma 07001

FOTOCÒPIES EN COLOR
100 ptes

En ple Centre Històric

- Fotocòpies
- Multicòpies
- Fotocòpies en color
- Còpies de plànols
- Plastificacions
- Enquadernació ràpida
- Revistes i fullets
- Impressió làser
- Impremta ràpida
- Termografia
- Servei de telefax
- Fotocòpies en paper ecològic reciclat 100%
- Venda de paper reciclat
- Servei de recollida i entrega a domicili
- Professionalitat total

LA TRANSFERÈNCIA DE LA UIB

UNA NECESSITAT LLARGAMENT REIVINDICADA
PER UNIÓ MALLORQUINA

Unió Mallorquina

La transferència de la Universitat, màxima institució cultural i científica de la nostra terra, era una necessitat llargament reivindicada per Unió Mallorquina.

Ara bé, la manera com s'ha dut a terme és molt lluny d'esser la que nosaltres hauríem volgut. Especialment volem destacar que la dotació econòmica que l'ha acompanyada és clarament insuficient i que, contra el que s'ha dit, no millora substancialment les anteriors propostes del govern socialista, també perjudicials per a les Illes Balears. Les partides actuals són més elevades però inclouen les inversions, que abans en quedaven al marge.

Si tenim en compte que la nostra és una universitat jove que necessita moltes d'inversions per consolidar-se arribam a la conclusió que els doblers que s'hi destinaran són una misèria.

En aquest tema, com en tants d'altres, s'ha vist el poc que serveixen per defensar els interessos del nostre poble els partits centralistes, que han permès que la nostra universitat estigui entre les que reben més pocs doblers per alumne de tot l'Estat. I això en una comunitat que paga molt més que no rep.

A Unió Mallorquina volem una universitat arrelada al país, garant del manteniment de la nostra cultura i personalitat pròpia, i que al mateix temps sigui un motor per al pro-

LA UIB I ELS PARTITS POLÍTICS

grés i la modernitat de la nostra societat i la nostra economia.

És bàsica la interrelació entre la universitat i els diferents sectors socials i econòmics, dels quals ha d'actuar de dinamitzadora i de suport.

Pel que fa a les prioritats, consideram que, en primer lloc, s'ha de consolidar la UIB, i dotar-la d'aquelles infraestructures i serveis de què encara està mancada (biblioteca general, poliesportiu, edifici d'Econòmiques, paranimf, multiaulari...)

En segon lloc, s'ha d'organitzar a partir de tres eixos fonamentals:

-UNIVERSITAT ARRELADA.

Funció de servei a les nostres Illes, per la qual cosa s'haurà de donar importància a aquells estudis que és necessari que dugui endavant com a única universitat del país, és a dir, els que requereixin la nostra societat i economia (turisme, hoteleria...) i els que corresponen pel fet de constituir una cultura diferenciada (història, llengua i literatura...)

-UNIVERSITAT CAPDANTERA.

En investigació i recerca, en desenvolupament d'innovacions tecnològiques, potenciant nous sectors com la informàtica, telemàtica, com a eina de suport a un futur parc telemàtic... Com a universitat jove és important especialitzar-se en àrees noves, en les quals la falta de tradició no sigui un obstacle.

-EFICIÈNCIA I EFICÀCIA.

Millorar la gestió, optimització de despesa, evitant certes despeses sumptuàries i innecessàries a les quals s'ha tendit aquests darrers anys. □

• ORGANITZACIÓ ESCOLAR

SHARGEL, F.P.

Cómo transformar la educación a través de la gestión de la calidad total. Guía práctica. 1997, 178 p., 2.175 pts.

GERSTNER, L.V.

SEMERAD, R.D.

DOYLE, D. PH.

JOHNSTON, W.B.

Reinventando la educación. Nuevas formas de gestión de las instituciones educativas. 1996, 250 p., 2.200 pts.

LÓPEZ, J.

MOIRÓN, J.A.

ESTEFANÍA, J.A.

Inspección y centros educativos. 1996, 322 p., 3.500 pts.

CANTÓN, I.

(Coord.)

Manual de organización de centros educativos. 1996, 628 p., 6.990 pts.

PASTORA, J.F.

La Logse y la Lopegece. Legislación en esquemas. 1996, 38 p., 600 pts.

• AVALUACIÓ

CASTEJÓN, F.J.

Evaluación de programas en Educación Física. 1996, 188 p., 2.500 pts.

GENERALITAT DE CATALUNYA.

L'Avaluació a l'E.S.O. 1996, 94 p., 750 pts.

MARTÍNEZ, A.

CALVO, A.R.

Técnicas para evaluar la competencia curricular en la Educación Primaria. 1996, 204 p., 1.980 pts.

MARTÍNEZ, A.

CALVO, A.R.

Técnicas para evaluar la competencia curricular en la Educación Infantil. 1996, 168 p., 1.660 pts.

• EDUCACIÓ INFANTIL

GARCÍA, M. L.

Organización de la escuela infantil. 1996, 290 p., 2.335 pts.

ZABALZA, M.A.

Calidad en la Educación Infantil. 1996, 292 p., 2.650 pts.

• EDUCACIÓ PRIMÀRIA

SOTO, A. (Coord.)

Educación Primaria : actividades en la naturaleza. 1996, 189 p., 2.000 pts.

• EDUCACIÓ SECUNDÀRIA

FONT, J.

La enseñanza de la tecnología en la E.S.O. 1996, 127 p., 1.650 pts.

GENERALITAT DE CATALUNYA.

Atenció a la diversitat a l'E.S.O. : 50 idees per a l'acció. 1996, 28 p., 350 pts.

• METODOLOGIA

BLÁNDEZ, J.

La investigación-acción : un reto para el profesorado. Guía práctica para grupos de trabajo y equipos de investigación. 1996, 196 p., 2.220 pts.

RODRÍGUEZ, G.

GIL, J.

GARCÍA, E.

Metodología de la investigación cualitativa. 1996, 378 p., 2.980 pts.

• EDUCACIÓ ESPECIAL

VALLÉS, A.

Guía de actividades de recuperación y apoyo educativo. Dificultades de aprendizaje. 1996, 387 p., 3.650 pts.

SÁNCHEZ, A.

TORRES, J.A.

(Coords.)

Educación especial I. Una perspectiva curricular, organizativa y profesional. Educación especial II. Ámbitos específicos de intervención. 1996, 2 Vols., 5.200 pts.

• EDUCACIÓ SOCIAL

MUSITU, G.

ROMÁN, J.M.

GUTIÉRREZ, M.

Educación familiar y socialización de los hijos. 1996, 228 p., 2.600 pts.

• FORMACIÓ

POZO, J. I.

Aprendices y maestros. La nueva cultura del aprendizaje. 1996, 383 p., 2.500 pts.

• HISTÒRIA DE L'EDUCACIÓ

FLORENSA, J.

L'Ensenyament a Catalunya durant el trieni liberal. (1820-1823). El mètode dels escolapis. 1996, 456 p., 3.000 pts.

DOMÍNGUEZ, E. (Coord.)

Política y educación . El caso de España y Portugal. 1996, 194 p., 2.000 pts.

Llibres

Pge. Papa Joan XXIII, 5-E • Geranis Centre

Tel. 71 33 50 Fax 72 04 44 • 07002 Palma de Mallorca

COMPETÈNCIES UNIVERSITÀRIES

LA UIB I ELS PARTITS POLÍTICS

esquerra unida

de les Illes Balears

La satisfacció que produeix gaudir d'una nova competència, no ens ha de fer perdre memòria històrica: memòria per recordar els anys d'ajornament que hem patit, per reiterar que encara estam pendents de gaudir de sobirania política en el gruix de la competència en educació, i per reviu els espectacles que sobre el finançament de la UIB es van organitzar entre el PP i el PSOE en la passada campanya electoral, més pensant en qui quedava millor davant l'opinió pública que en fer servir el sentit comú negociador. Finalment, la competència ha arribat dotada més o menys amb allò que havia calculat la pròpia Universitat.

Jaume Matas deia llavors: «... hi ha unes 12.000 famílies (...) que avui o bé envien els seus fills a la Península (...) o bé veuen com han de renunciar a estudiar». Jaume Matas no diu ara com ho farà perquè la relació d'universitaris a Balears (1,6) no sigui tan esquivada en relació a la del conjunt de l'Estat (3,7). Convé que ho recordem i passem comptes de les promeses.

Hom parla de competència política i la competència política limita amb l'autonomia universitària, i així s'ha de defensar, defensar òrgans de participació (Consell Social) que tinguin un caràcter ampli i plural (i interinsular). I en l'exercici de la competència política (la del Govern i el Parlament) hem de començar a preveure que el finançament final serà aviat insuficient. Insuficient si la Universitat ha de créixer al ritme que la societat espera, insuficient si la inversió nova després s'ha de mantenir i millorar.

Hom parla dels nous plans d'estudis, d'ampliar l'oferta, d'evitar que les persones hagin d'emigrar a altres universitats. És una proposta atractiva, no ho dubtam, però convé que des de la reflexió vegem el risc. És cert que molts universitaris se'n van obligats. No és menys cert que molts universitaris poden elegir entre la nostra i altres universitats, i elegeixen partir. Si el cost econòmic fos el mateix, la proporció de persones que se'n van seria major. L'ampliació de l'oferta no pot anar en detriment de la consolidació i millora de l'oferta actual.

Hom parla de la creació d'extensions universitàries a les illes per resoldre la discontinuïtat del nostre territori i els greuges que això suposa per la gent de Menorca, Eivissa i Formentera. Des de Menorca em seria fàcil sumar-me a aquest discurs, però seria una estupidesa no indicar els perills de les extensions. Hom diu que aquestes compatibilitzarien presència amb noves formes de comunicació. L'experiència universitària no és única-

ment assistir a classe i complir amb un programa finalment avaluable. L'experiència universitària és també una vivència humana formativa que només pot ser complerta en el medi universitari. A més, l'esforç econòmic que representaria la creació d'extensions, els efectes només parcials (sols per certs estudis) d'aquestes, la qualitat de l'oferta educativa, ens obliga a posar en dubte els beneficis de la mesura. La desigualtat que pateixen els estudiants de Menorca, Eivissa i Formentera (i amb menor mesura els de la part forana de Mallorca) s'ha de corregir. És responsabilitat del Govern Balear, i molt més ara que en té la competència, combatre aquesta desigualtat amb un sistema d'ajudes econòmiques suficients. Un sistema d'ajudes que afavoreixi la UIB davant altres opcions, i que es combini amb uns plans d'estudis adequats a la demanda dels estudiants.

Hom parla de vincular universitat-societat. És obligat. Però també és obligat que la societat ofereixi oportunitats als joves

que s'han preparat per exercir una professió. El que passa, emperò, és que quan els universitaris conclouen el cicle es troben que en la societat tot ho regula la competència del lliure mercat. Sistema que no té alternativa (almenys, això ens diuen). □

Josep Portella Coll

Diputat per Esquerra Unida de les Illes Balears

La Biblioteca Aldo Manuzio vol recuperar obres antigues relacionades amb la disciplina filològica i que presenten unes característiques especials pel seu valor històric o bibliogràfic. Les obres editades són REPRODUCCIONS FACSIMILS que permeten gaudir de les qualitats de la publicació original.

L'edició del *NUEVO DICCIONARIO MALLORQUÍN-CASTELLANO-LATÍN* (1858-78), DE J. J. AMENGUAL REUS (*Mancor 1793, Binissalem 1876*), enceta la Biblioteca i ofereix als estudiosos i als amants del llibre la possibilitat d'adquirir una obra especialment valuosa per a aquelles persones que senten un vincle afectiu singular amb la seva llengua.

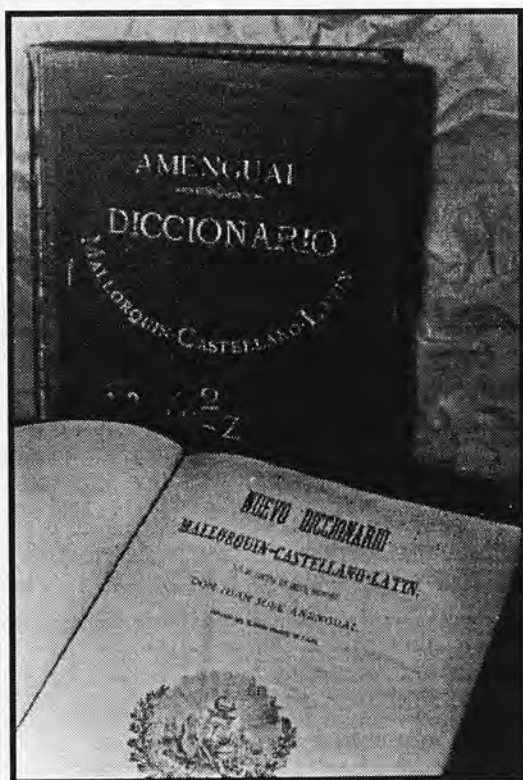
L'obra d'Amengual representa un dels primers intents de recerca lexicogràfica realitzats a Mallorca, sens dubte, important predecessora del *Diccionari català-valencià-balear* de Mossèn Alcover i Borja Moll.

Es tracta d'una EDICIÓ LIMITADA I EXCLUSIVA que consta de dues sèries:

Sèrie Numèrica: formada per 1.000 còpies numerades enquadernades en tapa dura, amb la coberta en tela.

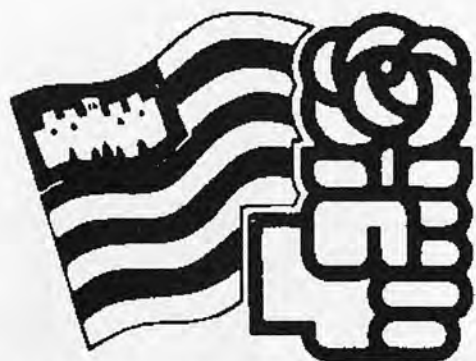
Sèrie Alfabètica: formada per 27 còpies. Llibres que tenen un acabat especial, cosit i enquadernat a mà, íntegrament en pell.

Biblioteca Aldo Manuzio

L'adquisició del *Nuevo Diccionario* es realitza mitjançant **SUBSCRIPCIÓ DIRECTA** a l'edició, per la qual cosa cal posar-se en contacte amb l'editorial trucant al telèfon: **28 53 09**

LA NECESSITAT D'OBRIR UN DEBAT PER DEFINIR EL MODEL UNIVERSITARI

PSIB-PSOE

El llarg procés de transferència, pel que fa a la Universitat de les Illes Balears, a la fi ha acabat. Una de les causes d'aquesta inexplicable tardança ha estat la postura duta a la negociació pels aleshores consellers d'Hisenda i de Cultura: Jaume Mates i Bartomeu Rotger. La petició inicial de 6.000 milions per una universitat amb 24.000 alumnes no va ésser entesa per ningú.

La qüestió és conèixer com es fa una transferència, com s'han fet totes les altres transferències. Bé doncs, això és així de senzill: la quantitat que es transfereix és el cost real de la competència transferida al moment que es produeix, afegint-li la part proporcional del cost dels serveis centrals imputable al servei del qual es tracti. Així doncs, ens agradi o no, el sistema que un dia es va instaurar és aquest i no hi ha manera d'incloure-hi aspectes com creixement futur, dèficits històrics o mancances per deteriorament (aspectes difícilment avaluables, per altra banda). Aquests altres aspectes els ha de resoldre el sistema ordinari de finançament de les comunitats autònomes i per mitjà dels acords del Consell de Política Fiscal i Financera.

LA UIB I ELS PARTITS POLÍTICS

Així les coses, es podia optar per dos sistemes diferents: un separava el que era la subvenció nominativa (despesa corrent per funcionament de la universitat) consolidada de la inversió ja compromesa pels nous edificis i el seu equipament que no és consolidable; l'altre era globalitzar una quantitat única que es consolidava i llavors, als Pressuposts de la Comunitat, anualment, es destinava una part a inversió. La fórmula finalment triada ha estat aquesta darrera i la quantitat transferida, com tots sabem ha estat de 4.500 milions de pessetes.

Aquesta quantitat la consideram adequada si, com va anunciar el Conseller, el Govern aportava una suplementació per poder accelerar les inversions no contemplades específicament a la fórmula triada pel Govern per acceptar la transferència.

Malauradament aquesta aportació no s'ha inclòs als Pressuposts del 97 malgrat que el Grup Parlamentari Socialista presentés una esmena per disposar del crèdit necessari per iniciar la construcció del segon multiaulari, demanat amb urgència per l'equip de govern de la Universitat. Tampoc s'acceptà per part del Partit Popular l'aportació dels 450 milions de pessetes corresponents al moblament del multiaulari i que no han estat satisfets, que sapiguem, pel Ministeri d'Educació i Cultura.

Ara la Universitat ja és nostra en el sentit que una gran part de les decisions que l'afecten les prendrà el Govern o el Parlament. La pregunta és ara: que hem de fer?, cap on volem que vagi la nostra Universitat?

La tasca no és senzilla perquè la nostra és una comunitat

petita, pluriinsular i que, com totes, té uns recursos limitats.

Els socialistes creim, i així ho hem proposat al Parlament, (encara que sense haver obtingut el suport del grup majoritari), que s'ha d'obrir un debat en el si de la societat de les Illes per definir el model d'universitat que volem i que estam disposats a finançar. Obtenir la corresponsabilitat de les forces socials, a més de les polítiques és una peça clau per l'èxit del model que finalment es triï.

No és aquest el lloc, per raons d'espai, per entrar en una llarga anàlisi de la situació actual i del futur de la UIB però exposaré alguns fets, d'altra banda coneguts:

1.- En aquest moment existeixen una sèrie d'estudis que es troben sobradament massificats (dret, economia, informàtica...) amb una baixíssima possibilitat d'inserció laboral.

2.- Estudiants de Menorca i Eivissa opten per estudiar a universitats de la península carreres que es poden fer aquí.

3.- El número d'estudiants illencs que estudien fora de les illes carreres que aquí no existeixen, amb excepció de medicina, no orienta clarament quina seria la adequada implantació de nous estudis.

4.- Donar una sortida a les demandes d'estudis de Menorca i Eivissa i Formentera, amb la qualitat mínima acceptable, malgrat les noves tecnologies no és possible sense una aportació

notable de recursos humans i materials i una política de beques específica.

La conclusió que en podem treure d'aquestes dades és que cal redimensionar alguns dels estudis existents i que, per la implantació dels nous, en el debat que proposàvem abans, s'haurà de tenir en compte la necessitat d'incorporar alumnes d'altres indrets i això haurà de suposar l'obtenció d'un finançament addicional per fer rendibles aquests estudis.

Una proposta que fa temps que circula als mitjans informatius, i que jo mateix vaig proposar a un debat celebrat fa algun temps al club «Diario de Mallorca», consistiria en l'especialitat sobre les ciències de la mar. Palma compta amb un Institut Oceanogràfic i, a més, no és irresponsable pensar que existeix la possibilitat d'obtenir fons comunitaris per a la implantació a les nostres illes d'un centre d'excel·lència per a l'estudi de la Mediterrània. Aquest podria ésser un exemple del mètode que els socialistes de Balears desitjaríem que s'utilitzés en el si de l'imprescindible, encara que alguns no el vulguin, debat que la societat de les nostres illes necessita sobre el futur de la Universitat de les Illes Balears. □

Andreu Crespí i Plaza

Secretari d'Educació del PSIB-PSOE

RESTAURANT
SA CREU

Ctra. Manacor - Inca, Km. 9. Tel.: 83 02 46 PETRA

CUINA MALLORQUINA
MENÚ DIARI

BATEJOS - NOCES - COMUNIONS
MENJARS D'EMPRESA

SALES CLIMATITZADES

Ctra. Manacor - Inca, km. 9 · Tel. 83 02 46 · 07520 PETRA

LA NOSTRA UNIVERSITAT: EL PRESENT I ELS REPTES DE FUTUR

Nacionalistes de Mallorca Grup Municipal

El procés de transferències universitàries per part del Govern de l'Estat al Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha semblat més a una pel·lícula tràgico-còmica que no a un vertader procés de transferències.

Defensem que la política universitària no ha de ser la política del Govern ni d'un partit en concret. És per això, que una de les prioritats ha de ser la immediata aprovació de la Llei del Consell Social de la Universitat de les Illes Balears. Aquest ha de ser el marc on la societat civil, juntament amb la comunitat universitària, els representants polítics de les institucions i sindicals han de dissenyar un model d'universitat propi, d'acord a la nostra condició pluriinsular, de societat nacionalment diferenciada, amb unes condicions econòmiques que, en molts de casos, fan necessària una formació específica.

Creim que s'ha de desenvolupar una política universitària tendent a aprofundir en la qualitat de l'ensenyament, el foment de la recerca i la col·laboració de la universitat amb el món econòmic, cultural, social, etc. públic i privat. Així, doncs, s'haurien

LA UIB I ELS PARTITS POLÍTICS

d'impulsar uns projectes de recerca en consonància amb la nostra realitat socio-econòmica, s'ha de donar una nova orientació a la convocatòria de beques de recerca de la Conselleria de Cultura, i els becaris han de quedar homologats amb els de Formació de Personal Investigador (FPI) de les convocatòries estatals. Hem fet molta de feina per tal que la Llei de la Ciència, anomenada Llei per a la Recerca i el Desenvolupament Tecnològic, es tramitès; finalment, ara es troba en plena tramitació. Propugnem un debat públic al respecte d'aquesta important Llei.

És necessari, donada la dotació econòmica -derivada directament del Ministeri i de les aportacions, que haurien d'existir, del pressupost propi del govern de les illes Balears-, desenvolupar la capacitat educativa de la nostra universitat -racionalització dels estudis, increment de carreres, estudis de postgrau, etc.-, i potenciar les infraestructures físiques i humanes.

En aquest sentit, pel que fa a les infraestructures físiques, cal un Pla d'inversions al Campus que contempli: la biblioteca central, la millora dels edificis Mateu Orfila i Ramon Llull, nou aulari, noves sales d'estudis; també cal un Pla d'actuació a Menorca i a Eivissa; concretar una aportació del Govern Balear i del Consejo Superior de Deportes per a les infraestructures esportives; cal millorar la carretera Palma-Campus, posar en marxa un carril per bicicletes, estudiar la possibilitat del ferrocarril, millorar enormement el transport públic. Encara recordam amb pena les conseqüències de la manca d'assistència mèdica al Campus fins fa pocs dies.

Cal un pla de millora laboral d'una gran part del personal no docent. A la vegada, a partir de les plantilles aprovades s'han de concretar molts d'aspectes respecte a la contractació del professorat. A la vegada que es du a terme una política d'incorporació d'escoles universitàries adscrites (-graduats socials, treballadors socials, escola privada de turisme-).

Pel que fa a la qüestió de les beques per a estudiants, creim que s'ha de potenciar el Pla General de Beques, amb una especificitat respecte a Menorca, Eivissa i Formentera i la part forana. També és necessari impulsar decididament els becaris col·laboradors de la UIB.

Per a persones graduades s'ha de procurar un major pes específic a les beques convocades per al Ministeri d'Educació i donades les mancances en aquest terreny propugnem la creació d'un cos específic de becaris de la Universitat.

És evident que cal debat, participació democràtica, res-

ponsabilitat, projecte de país i capacitat d'il·lusionar els universitaris, a partir de aquests eixos i sobretot de la millora de la docència.

En definitiva, aquestes són les grans línies que, des del PSM-NM, pensam que ha de regir un govern i una universitat arrelada al país i al seu fet nacional, focus de coneixement i cultura, i formadora de les dones i homes que tenen importants responsabilitats, drets i deures, amb la nostra societat. □

Sebastià Serra i Busquets

PSM-Nacionalistes de Mallorca

Professor d'Història Contemporània

tecno broker

Corredoria d'Assegurances S.L.

Una assegurança intel·ligent

Una assegurança eficaç

**Productes comercialitzats
en exclusiva**

- Llar
- Subsidi
- Medicina privada

C/ Julià Àlvarez, 8 1r esq.
07004 Palma de Mallorca
Tel. 76 13 35 Fax 76 07 52

ATENCIÓ!

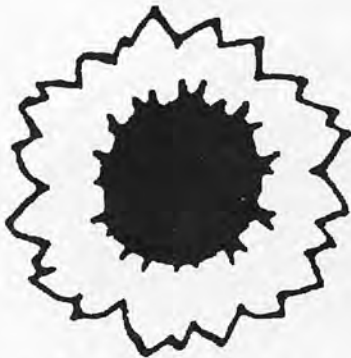
A la fi es troba al seu abast la
GRAN ENCICLOPEDIA ESPASA
de la llengua CASTELLANA
de 112 volums.

Inclou
MOBLE LLIBRERIA

Cridi-ns a
ESPASA CALPE
24 89 37
FESTIUS INCLOSOS

UIB: DEL MODEL NORD-AMERICÀ A LA SIMBIOSI AMB LA TERRA

ELS VERDS

A punt de rebre les transferències llargament reclamades, la UIB hauria de plantejar-se críticament la seva raó de ser. L'etapa Batle va constituir una època negra: l'extensió en àrees acadèmiques i pressupostos a penes pot dissimular la conversió de la Universitat en una gestoria de títols provinciana, centralista, obsessionada amb certes tecnologies punta i les ciències de moda i absolutament menyspreadora de qualsevol propòsit ètic, social, universalista i ecològic.

La tecnocratització ha anat paral·lela a la supeditació de la UIB als interessos de la indústria turística massiva i governamental. La composició del Consell Social i els múltiples convenis amb les patronals i el Govern regional que promouen una devastació minera dels recursos de les Illes així com pràctiques de precarització laboral que constitueixen un autèntic laboratori per al desmantellament de l'estat social en són prou paradigmàtiques. Mentre s'emmiralla en una universitat nord-americana, la UIB ha estat incapaç de generar una comunitat d'estudis superiors allunyada del tribalisme casolà i atenta al món que l'envolta. Seguim sense cap història de la

LA UIB I ELS PARTITS POLÍTICS

revolució turística, manquem de qualsevol atenció a models socioecològics d'anàlisi de les Illes, fem apologia del pairalisme mentre devastem físicament el seu medi humà i paisatgístic a les pròpies instal·lacions acadèmiques, ignorem el Sud i confonem investigació amb invenció de fàrmacs i dietes per a un món insostenible...

En aquest marc, Els Verds celebrem l'arribada de les transferències encara que sigui molt tard i amb un finançament irrisori. Ara ja no hi haurà excuses per afrontar la realitat: des de l'autonomia, quina universitat necessitem?

Per a l'ecologisme el model hauria de ser la conversió de la UIB en una comunitat viva i crítica que actuï en simbiosi amb les necessitats de la terra que l'envolta. Ras i clar, ens interessa partir de premisses com:

* **l'autonomia acadèmica i econòmica** respecte als interessos industrials, turístics i governamentals **a través de fórmules de finançament constants i majoritàriament públiques.**

* **l'ofertiment de plans i itineraris d'estudi multidisciplinars i que evitin la tecnocratitis o el folklorisme,** amb un professorat molt més variat i menys localista, contractat en base a la vàlua de les seves investigacions periòdiques i amb bones oportunitats de beques d'investigació transparents i suficients.

* **l'arrelament a TOTES les illes** a través d'una descentralització més igualitària: d'un costat, ofertar un ventall de beques decents per a Menorca, Eivissa i Formentera i, d'altre, localitzar determinades facultats o estudis complets a Eivissa o Menorca per a tot el districte universitari i no sols per a l'estudiantat de les illes "menors".

* **l'interès en l'estudi per la realitat de les Illes i els costos socioecològics que comporta el model de vida actual.**

* **donar prioritat a la investigació i implementació de tecnologies adreçades a la reforma ecològica del model econòmic miner que patim:** desplegament massiu de tècniques d'eficiència i estalvi de recursos naturals, creixement de les energies netes, gestió ecològica dels residus, reconversió sostenible del camp i les ciutats, etc.

* **compromís amb el Sud,** a través de convenis amb ONGs i autoritats acadèmiques i locals de llarga durada adreçats a

la satisfacció de necessitats socials bàsiques, una gestió ecològica dels recursos, la transferència de tecnologies dolces i l'autonomia de les societats ajudades.

* **foment de la participació de l'estudiantat i de la ciutadania en la vida universitària.** S'haurien d'ampliar els drets acadèmics, socials i culturals de les persones matriculades i programar - en cooperació amb ONGs i entitats cívi-ques - activitats periòdiques dins i fora de la UIB que fomentin la formació permanent d'adults i la generació de fòrums de discussió sobre aspectes crucials de les Illes i del Planeta.

D'una Universitat així, amb majúscules, podrien sortir-ne cada cop més ciutadans i ciutadanes cultes, amb criteri propi, coneixedores de la globalitat del món on viuen i de la seva responsabilitat. Fa dècades que les Illes tenen fam d'una institució així. Els i les ecologistes també. □

Joan Buades

Coordinador de l'Àrea d'alternatives d'Els Verds

Torre de l'Amor, 4 Apartat 142 E-mail: editorial.moll@oceas.es
Tel. (971) 724176 Fax 726252 Comandes Tel/Fax (971) 761422
07001 Palma de Mallorca http://www.ocea.es/home.htm

LLIBRES DE LENGUATGE

Tot un sistema d'aprenentatge fet per autors mallorquins pensant en les necessitats pedagògiques de les nostres escoles

EDUCACIÓ PRIMÀRIA

Primer curs: ANSA PER ANSA. QUADERNS 1,2,3.

Elisabet Abeyà, Maria Fortuny, Assumpta Mascaró i Andreu Terrades. Dotats amb fitxes de treball i Guia del mestre.

Iniciació a la lectura: DE MICA EN MICA. Sèrie de 20 llibrets de lectura progressiva. Text de Ramon Bassa. Dibuixos d'Aina Bonner.

Sèrie ALBA. Cada llibre acompanyat de la seva guia didàctica
Autors: Ramon Bassa, Miquel Cabot, Ramon Díaz, Joan Lladonet i Immaculada Pastor.

Segon curs: ALBA 2
Tercer curs: ALBA 3
Quart curs: ALBA 4 (sortida imminent)
Cinquè curs: ALBA 5 (en preparació)
Sisè curs: ALBA 6

Llibres de lectura:

Col·leccions AIXÒ ERA I NO ERA, TITELLES, TIRURANY i SOL ALT

EDUCACIÓ SECUNDÀRIA E.S.O.

Cada llibre acompanyat de la seva guia didàctica

Autors: Ramon Bassa, Miquel Cabot, Ramon Díaz, Joan Lladonet i Immaculada Pastor

Primer curs: LLENGUA CATALANA 1
Segon curs: LLENGUA CATALANA 2
Tercer curs: LLENGUA CATALANA 3 (sortida imminent)
Quart curs: LLENGUA CATALANA 4 (en preparació)

Llibres de lectura:

Col·leccions SOL ALT, LA FINESTRA, ILLES D'OR i BIBLIOTECA BÀSICA DE MALLORCA

VALORACIÓ DE LA CULMINACIÓ DEL PROCÉS DE TRANSFERÈNCIES I MODEL UNIVERSITARI

LA UIB I ELS PARTITS POLÍTICS

Entesa Nacionalista i Ecologista

I) Entesa Nacionalista i Ecologista d'Eivissa (ENE) fa una valoració eminentment negativa de les condicions econòmiques amb les quals el Govern Balear ha assumit les competències universitàries. L'executiu autonòmic ha intentat vendre als ciutadans de les Illes com un triomf els 4.500 milions anuals aconseguits, pel simple fet que a l'inici de les negociacions el Govern Central -comandat llavors encara pel PSOE- n'oferia tan sols 3.000. La realitat és que amb els 4.500 milions aconseguits, la Universitat de les Illes Balears quedarà encara per davall, quant a despesa corrent per alumne, de la resta d'universitats de l'Estat de dimensions similars. A més, cal tenir en compte que la UIB és encara una universitat jove i, per tal motiu, tot indica que en els propers anys experimentarà un dels majors creixements de tot l'Estat en nombre d'alumnes, la qual cosa contribuirà que l'actual finançament esdevingui encara més insuficient.

A més, s'ha de considerar un altre aspecte ben preocupant: com és lògic, per al bon funcionament de la universitat no n'hi ha prou amb garantir un nivell suficient de despesa corrent, sinó que s'ha de tenir molt en compte el capítol d'in-

versions. Idò bé, difícilment es pot pensar en abordar aquesta qüestió si amb els 4.500 milions de finançament total ja no basta per cobrir el capítol de despesa corrent.

Tot el panorama descrit només deixa lloc a dues opcions: o bé la UIB continuarà com fins ara -mal dotada i, consegüentment, incapaç d'assolir els reptes del futur- o bé el Govern Balear no tindrà més remei que retallar altres partides dels pressupostos de la Comunitat per garantir a la UIB un finançament digne, i tot, com a conseqüència de la incapacitat del Govern presidit per Jaume Matas per fer valer davant Madrid un tracte just i equitatiu per a la nostra universitat.

II) Entesa Nacionalista i Ecologista d'Eivissa (ENE) defensa per a les illes Balears un model d'universitat basat en la qualitat de l'ensenyament, el foment de la recerca i la col·laboració amb el món econòmic, cultural, social, etc. tant públic com privat. ENE considera que cal assegurar i potenciar el caràcter públic de la UIB i impulsar el seu desenvolupament, tant pel que fa a la seua mateixa capacitat educativa (increments de carreres i especialitats), com de dotacions en infraestructures físiques i humanes.

Així mateix, ENE defensa un model d'UIB arrelada al país i al seu fet nacional.

III) Des d'Entesa Nacionalista i Ecologista (ENE) pensam que seria ben poc realista aprofundir molt en mesures concretes d'actuació per que fa a la UIB si prèviament no

es procedeix a un procés de renegociació amb el Govern Central pel que fa al seu finançament. Per tant, la prioritat bàsica per a ENE passaria per una millora substancial de l'esmentat finançament. Els objectius serien els de garantir, tant per al present com per al futur, un nivell de despesa corrent per alumne similar al d'altres universitats de l'Estat de dimensions semblants a la UIB. Així mateix, consideram que caldria invertir durant els propers anys un mínim de 1.000 milions anuals en el capítol d'inversions.

D'altra banda, les actuacions futures en matèria universitària que proposam anirien encaminades a assolir el model d'UIB que hem descrit en l'anterior resposta: increment de carreres i especialitats; desmassificació de les aules; impuls de programes d'investigació en col·laboració amb empreses privades; programes que impliquin una intensa col·laboració entre totes les universitats dels països catalans; aprofitament al màxim dels programes de col·laboració i intercanvi en el

marc de la Unió Europea (acció Erasmus, programa Comett, etc); aprofundiment en els drets dels alumnes i en centres: orientació permanent de les seves possibilitats laborals, etc.

Capítol important mereix el capítol de beques, les quals consideram que haurien d'incrementar-se de manera important, especialment en el cas dels estudiants universitaris de Menorca i les Pitiuses. □

Responsable d'Educació d'ENE

Casa Pomar Flores

ARTICLES PER A ARTISTES

PAPERS PINTATS PINTURES

MARCS I MOTLLURES

Sant Miquel, 77
Tel. 72 14 83
07002 Palma de Mallorca

Més de 10.000
residents ja han
escollit

viatges s.a.
Tramuntana

Per qualitat:

...d'ofertes
...de serveis
...d'informació

Carrer 31 de desembre, 12
Tel: 204600. Fax: 204450
Palma de Mallorca

LA UNIVERSITAT QUE VOLEM

LA UIB I ELS PARTITS POLÍTICS

Quan demanam a les organitzacions socials i als partits polítics per què ens serveix tenir una competència o una altra, ens preguntam quantes vegades haurèrem de repetir el mateix. Per tot això, avui vull fugir dels tòpics comuns i de les frases fetes que ja fan fàstic a qui escriu i a qui llegeix.

Avui el tema que ens ocupa és el de la transferència de les competències universitàries. Parlar de la Universitat és molt complex i podríem omplir molt de paper jugant amb les idees i els desitjos; no obstant això, no podem oblidar que el problema de l'ensenyament no es pot tractar separatament i per estaments, edats o sistemes. Després de veure la Universitat com a part d'un tot podem començar a esbrinar les raons que ens uneixen per voler una Comunitat Autònoma forta en competències i que aquestes estiguin ben dotades econòmicament.

Hauríem d'analitzar el concepte d'autonomia per veure que un dels fonaments per aprofundir en les arrels dels sentiments de poble és l'ensenyament, i així es poden conèixer la cultura i la història, amb totes les seves particularitats, entre les quals hem de destacar la peculiaritat del medi natural i la

llengua. Tot i que hem de reconèixer la unitat de la llengua, el nostre Estatut d'autonomia ens du també a defensar les modalitats illenques, que es parlen al territori de la nostra Comunitat. És necessari recordar que per poder dur a terme totes aquestes tasques, la comunitat científica i universitària ha de fer una anàlisi prèvia de la seva realitat i de les seves mancances, per així enllestir un projecte de futur que dugui la màxima institució acadèmica a ser la capdavantera de la ciència, la cultura i la llengua, i que ens faci tenir un far, un llum cap on orientar els nostres coneixements.

Quina és la Universitat que volem? Aquesta pregunta s'ha de respondre des de l'òptica de la societat, no des de la visió de les institucions o dels partits polítics, ja que és la societat la pagadora dels serveis que dona la màxima institució acadèmica. Per això, hem de veure cap on s'orienta el mercat de treball a les nostres illes i així donar als joves solucions per poder accedir a l'esmentat mercat en les millors condicions, i no solament al mercat de les illes, sinó al mercat europeu. Un altre punt que hem de veure és evitar la concurrència, ja que la despesa universitària a l'Estat espanyol és prou alta i en època de restriccions produïdes per l'adequació a l'Europa de Maastricht i a la moneda única les universitats han d'anar cap a l'especialització i, així, evitar la doble despesa.

La nostra universitat s'ha d'especialitzar en el món turístic, ja que és la primera indústria de les nostres illes, i en el camp de les noves tecnologies, com ara la telemàtica, sense

oblidar per això el camp de les humanitats, ja que la formació integral de la persona requereix l'estudi en profunditat d'àrees del coneixement on l'empirisme no hi cap.

D'altra banda, dur a Menorca i a Eivissa extensions universitàries és part del programa de govern de les dones i homes del Partit Popular, ja que així fem arribar l'educació universitària a llocs de la nostra comunitat que tenen el mateix dret que l'illa major, Mallorca, i hem d'aprofitar els recursos tècnics que ens ofereixen les noves tecnologies per així arribar-hi en les millors condicions de qualitat i d'alt nivell.

La participació dels agents socials en el plans universitaris ha de ser continuada i constant, ja que per planificar la Universitat que tots volem hem de fer una anàlisi de la realitat de la nostra societat i de les perspectives de futur que aquesta té i el paper dels agents socials, patronals i sindicals és primordial per conèixer així quina ha de ser la Universitat del segle que ve i poder planificar-ne el futur amb totes les garanties.

Per acabar, creiem que un altre punt que s'ha de tenir en compte és la relació amb les altres universitats de l'arc mediterrani per poder establir convenis de col·laboració i, així, la comunitat universitària tindrà al seu abast la informació i els coneixements que es produeixen en aquestes universitats i els costos seran mínims, amb un servei millor als joves universitaris, que és l'objectiu final.

Els membres del Partit Popular volem que la Universitat de les Illes Balears es converteixi en la millor universitat de la Mediterrània i que la labor docent sigui exemplaritzada arreu de la Comunitat Europea com una de les millors. Perquè així sigui estam segurs que el Govern Balear, la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports i la comunitat universitària posaran les eines perquè la feina sigui productiva. □

Carlos Ripoll
Secretari General del PP de Balears

SALES DE BANY

SANITARIS, CALEFACCIÓ,
AIRE CONDICIONAT,
PISCINES, CERÀMICA, GRES,
ACCESSORIS DE BANY

Exposició

Ausiàs March, 38
Tl. 29 12 64
Fax 29 12 65
07003 Palma de Mallorca

Exposició, oficines i magatzem

Gremi dels Boters, 19
Tl. 43 02 00
Fax 43 14 80
07009 Palma de Mallorca

TECNOSPORT

PISCINES

TENNIS

SQUASH

POLIESPORTIUS

GUNITATS

**PAVIMENTS
POROSOS**

C/ Gremi dels Boters, 19
07009 Palma
Telèfon: 43 02 00
Fax: 42 14 80

C/ Deulosal, 19
Maria de la Salut
Telèfon: 52 53 50

ENTREVISTA

• • •

Pere Polo Secretari General de l'STEI

"Propugnam la creació d'un organisme unitari, a cada comunitat autònoma, una mena de consell de la formació, reglada i no reglada, compostat pels agents socials, formatius i polítics sense exclusions"

El Consell Plenari de l'STEI, reunit el passat 21 de gener aprovà un document sobre les transferències en educació. Atesa la importància del tema, demanam al Secretari General de l'STEI que ens amplii un poc aquesta informació.

PISSARRA.- Quines són les línies bàsiques del document aprovat pel Consell Plenari de l'STEI?

PERE POLO.- Després de definir el marc legal, el document planteja l'exigència a la Conselleria d'Educació perquè defineixi quin és el model educatiu que vol aplicar a les illes Balears. Per això és necessari un diagnòstic previ (on som), la fixació d'una política educativa (on volem estar) i les línies d'actuació una vegada assolida la transferència.

PISSARRA.- Una vegada aprovat aquest document, què pensa fer l'STEI fins que es transfereixi la competència educativa?

P.P.- L'STEI en aquest mateix plenari va aprovar la realització d'una campanya informativa i reivindicativa a fi que tots els membres de la comunitat educativa siguin elements actius per tal que aquesta transferència no sigui, únicament i exclusiva, un canvi de gestors.

PISSARRA.- A unes recents declara-

acions, el Director General d'Educació, va manifestar que les transferències no es negociaven amb l'STEI, que eren negociacions entre administracions. Què en pensa l'STEI?

P.P.- El Sr. Aloy sap que l'STEI mai ha demanat participar en aquestes negociacions ja que tenim ben clar que són negociacions polítiques entre ambdues administracions. El que l'STEI ha reclamat, reclama i reclamarà és la participació en el diagnòstic actual i la planificació futura del sistema educatiu d'aquestes illes. Hem de recordar a la Conselleria d'Educació que mai cap decisió que no hagi comptat amb la participació i consens de la comunitat escolar no ha arribat a bon port. Les transferències en educació es donaran només una vegada i aquesta vegada ens jugarem el futur de l'educació a les nostres illes.

PISSARRA.- Ens heu parlat d'una campanya en favor de les transferències en educació. Podríeu concretar un poc més en què consistirà aquesta campanya?

P.P.- La campanya començarà el mes de febrer i es perllongarà fins a final d'any, moment en què confiam que les negociacions realitzades es concretin en una transferència ben dotada.

La campanya pretén que la comunitat

educativa participi en un procés que serà de vital importància per a pares i mares, alumnat, professorat; en una paraula, tota la comunitat de les illes Balears.

La campanya tindrà dues vessants: sensibilització i reivindicació. El dia a dia d'aquests propers mesos donarà a conèixer a tothom els detalls d'aquesta campanya.

PISSARRA.- Des de fa molts d'anys l'STEI ha reivindicat les transferències en educació, aquest fet suposa una fita històrica pel vostre model sindical?

P.P.- Efectivament, el nostre sindicalisme es basa en el contacte amb els treballadors i les treballadores de l'ensenyament. Com més a prop tenuem el poder de decisió política i de gestió, més capacitat de pressió i de negociació tendrem, així també com de responsabilitat. Per això és un repte que estam desitjosos d'assumir, sense oblidar que hi ha moltes coses que no ens agraden perquè de vegades la llei és injusta.

PISSARRA.- Què voleu dir?

P.P.- Vull dir, per exemple, que la llei que regula les eleccions a la funció pública és injusta perquè la representativitat es compta pel número de delegats i delegades i no pel nombre de vots. Al món laboral, 2.000 treballadors i treballadores de l'ensenyament privat elegeixen uns 200 delegats i delegades. A la funció pública docent, 6.000 treballadors i treballadores, elegeixen només 31 delegats i delegades.

PISSARRA.- I com es trien els delegats i delegades de la funció pública de la Comunitat Autònoma?

P.P.- Tot i que la llei és la mateixa que la que regula les eleccions dels funcionaris docents, es penalitza la representació docent pel fet que el primer mile-

nar suposa l'elecció de fins a 19 representants i cada un dels milenars següents o fracció suposa només un increment de 2 delegats o delegades. Per això 6.000 treballadors i treballadores de l'ensenyament públic triaren, com he dit abans, 31 representants.

A la Comunitat Autònoma hi ha, aproximadament, uns 2.000 funcionaris, distribuïts en 10 conselleries, que trien uns 80 representants; cada representant suposa 25 vots, i en canvi, a l'ensenyament suposa 200 vots. És pot donar la paradoxa que un sindicat de l'ensenyament que tingués més vots que tots els altres sindicats de la funció pública, tingués menys del 10% del total de

continua és molt complexe. Com està organitzat actualment?

P.P.- S'han de delimitar diferents àmbits: funció pública, ensenyament públic i formació ocupacional. Per exemple, els sindicats presents a la mesa de la funció pública del Ministeri d'Administracions Públiques (MAP) han acordat la distribució durant 4 anys de 7.800 milions de pessetes anuals. L'any passat es varen distribuir 1.523 milions entre CCOO, FETE-UGT, UGT, CSIF i CIG segons BOE de 9 de maig del 96. (gràfic 1)

Aquestes quantitats, com a conseqüència de l'anterior acord del MAP que ara s'ha renovat en l'aspecte de formació, tot i mante-

gràfic 1

Organitzacions sindicals signants de l'Acord de Formació Contínua a les Administracions Públiques (AFCAP) BOE 9-5-96

Federació Sindical d'Administració Pública de CC.OO.en representació.....	583.682.500
de les Federacions de Sanitat, Ensenyament, Correus i Telègrafs	
Confederació de Sindicats Independents i Sindical de Funcionaris (CSI.CSIF).....	289.052.500
Federació de Serveis Públics (FSP-UGT).....	444.829.102
Federació de Treballadors de l'Ensenyament (FETE-UGT).....	138.853.398
Confederació Intersindical Galega (CIG).....	66.582.500

delegades i delegats de la funció pública de la CAIB.

PISSARRA.- Quins àmbits de negociació autonòmica serien els adequats?

P.P.- Nosaltres exigim que les negociacions a l'àmbit de l'ensenyament es realitzin en el marc de la futura mesa sectorial d'educació autonòmica, tant les condicions de qualitat del sistema educatiu com les laborals i salarials i la formació del professorat.

PISSARRA.- El tema de la formació

nint-se la congelació salarial per al 97, es reparteixen sense cap tipus de participació de la resta d'organitzacions sindicals en base a la seva representativitat i sense un veritable control d'uns fons que s'obtenen dels pressupostos generals de l'Estat.

PISSARRA.- I a l'àmbit de la mesa sectorial d'educació del MEC ?

P.P.- A la mesa sectorial d'educació del MEC no hi ha un fons de formació que es distribueixi entre les organitzacions sindicals. Malgrat això, des de la signatura de l'acord dels sexennis, el MEC ha distribuït

unes quantitats per formació organitzada pels sindicats de l'ensenyament. Aquest repartiment des de l'any 1992 fins al 96 ha primat els tres sindicats signants, ANPE, FE de CCOO i FETE-UGT, que han rebut el doble dels sindicats no signants, STES i CSIF. Al BOE de 17 de maig del 96, s'atorguen 8 milions als signants i 4 als no signants, quantitats que no es corresponen a criteris objectius de representativitat. Sembla que es premia els signants de l'acord.

(gràfic 2)

PISSARRA.- I en el tema de la formació ocupacional?

P.P.- Les patronals i els sindicats anomenats més representatius, CCOO, UGT i CIG, a través de la renovació de l'acord de formació contínua a les empreses, FORCEM, disposaran de 85 mil milions anuals procedents de les quotes que abonon tots els treballadors i treballadores del sector privat a la seva nòmina. Malgrat que a partir d'ara el control serà de l'INEM, només els signants tendran dret a la presentació dels plans i la distribució del fons.

Cal un canvi en profunditat d'aquesta situació.

PISSARRA.- Quina és la situació a les Illes?

P.P.- A les Illes es reproduïx l'esquema estatal, amb la particularitat que hi ha una Conselleria de Treball i Formació que aglutina els recursos del Fons Social Europeu.

Els cursos i les accions europees es reparteixen sense criteris públics de publicitat a través d'un organisme format per les organitzacions patronals i sindicals «més representatives». (gràfic 3)

PISSARRA.- Quin model propugna l'STEI?

P.P. Propugnam la creació d'un organisme

gràfic 2

Ordre de representativitat al territori MEC		
1	ANPE	8.000.000 Pts
2	CC.OO.	8.000.000 Pts
3	STES	4.000.000 Pts
4	CSIF	4.000.000 Pts
5	FETE-UGT	8.000.000 Pts

unitari, a cada comunitat autònoma, una mena de consell de la formació, reglada i no reglada, compost pels agents socials, formatius i polítics sense exclusions, que estableixi els objectius, els plans formatius, la xarxa de centres, les finalitats, mitjans i avaluació dels recursos, tan humans com materials, per vetllar

que la despesa pública serveixi per a la inserció laboral de les treballadores i treballadors i la millora de la seva qualificació. □

gràfic 3

IFES-UGT	59.283.314 Pts
CC.OO.	67.538.581 Pts
USO	14.065.000 Pts
PIME	32.211.632 Pts
CAEB	104.823.913 Pts
STEI	2.254.850 Pts

DIRECCIÓ PROVINCIAL DEL MEC

	Telèfon	Fax
. Centraleta	72 70 02	71 91 66
. Gestió Econòmica i de Personal		72 00 32
. Unitat de Programes Educatius	72 70 02	72 04 10
. Servei d'Inspecció	71 41 40 71 41 46 71 41 47 71 41 48	72 04 99
. Nòmines	72 44 04	
. Oficina d'Escolarització	73 28 80	73 21 20
. Oficina delegada de Menorca	36 90 08	36 70 58
. Oficina delegada d'Eivissa	31 35 72	31 72 03
. Centres de Prof. i de Recursos		
Palma	42 07 48	24 95 32
Manacor	55 59 12	84 33 24
Inca	88 03 75	88 10 52
Pitiüses		
.Eivissa	30 05 19	30 03 51
.Ext.Formentera	32 23 40	32 23 40
Menorca		
.Ciutadella	38 44 08	38 10 14
.Ext.Maó	35 01 64	35 49 38

Horari d'informació/registre a la Direcció Provincial: 9/14 i 16/18 h.

Horari d'atenció a unitats especialitzades: 12/14 h.

LES TRANSFERÈNCIES UNIVERSITÀRIES: LA SEU PLENA D'OUS?

G.T.I.

En el marc del document de pactes que el Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament de les Illes (STEI) i el Grup de Treballadors Independents de la Universitat de les Illes Balears (GTI) vàrem firmar ara farà una any, l'STEI ha volgut cedir-nos aquest lloc perquè diguem la nostra respecte del traspàs de competències en matèria universitària que el Govern central va fer no fa gaire a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. I aprofitam, agraïts, per dir, primer de tot, que cal valorar positivament el fet de les transferències perquè representa la fi del procés d'una de les aspiracions més grans dels nostre col·lectiu. No hem d'oblidar, però, que és una part d'un procés global, el de l'autogovern que s'emmarca en l'anomenat Estat de les autonomies. En el cas de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, tots dos processos tenen molts de punts de coincidència si hi miram la durada en el temps - llarguíssima-, els entrebancs de les negociacions -enormes- i fins i tot quins col·lectius hi han tengut veu i vot; i hi veurem més coincidències encara si hi comparem les aspiracions inicials i els resultats finals obtinguts. Tot plegat sembla una mica com allò del porc que reia mentre el sanaven perquè creia que l'anaven a matar...

Per què un elevat nombre de membres del personal i d'administració i serveis (PAS) de la UIB coincideix en aquesta anàlisi positiva i negativa alhora? Perquè te-

nim dipositat en la feina un gran component d'afecte derivat de la il·lusió que posàrem i posam en la construcció i l'engrandiment d'una universitat digna de la societat a la qual serveix. Perquè durant molts d'anys, i sovint de manera incompresa, fent mes hores que un rellotge massa vegades de franc, hem ajudat a bastir-la i hem estat un punt de referència claríssim a l'hora de demanar transferències. Les xifres del PAS, comparades amb les d'altres universitats de característiques semblants, deixaven ben clar el tracte discriminatori que rebia la UIB; eren una de les cartes més fortes que hom podia jugar a l'hora de les negociacions.

Hauríem volgut molta més fermesa i ambició respecte dels nostres representants del Govern balear, perquè les xifres cantaven i canten: per a la mateixa feina, en altres universitats trobareu dos o tres treballadors, i aquí només un o dos contractats en precari!

D'aquí la nostra alegria quan les transferències esdevingueren realitat, perquè creïem que això seria el principi de la solució a la mancança enorme de llocs de treball, que això possibilitaria la redefinició i la potenciació dels diversos serveis que ofe-

rim a tota la comunitat universitària, que hi hauria doblers sobretot per resoldre el problema gravíssim de les contractacions precàries i per fer justícia quant a l'equiparació salarial amb els treballadors de la Comunitat Autònoma.

Però ens hem trobat amb la Seu plena d'ous. Només ens han transferit una mica més dels doblers necessaris per mantenir dignament allò que hi havia i ens han vingut a dir que encara gràcies, perquè s'ha pogut aconseguir moltíssim si tenim en compte sobretot la greu situació econòmica actual. *Val més un té que dos te'n daré.* I per ventura deu ser ver. No tenim res a retreure a l'actual equip de govern de la UIB, ni a l'anterior, en aquest sentit, ans al contrari: coneixem els seus esforços. No es pot retreure res a qui no hi tenia vot. El principi d'autonomia universitària té aquestes coses. A què jugarem a partir d'ara no ho decidien ells, sinó els governs central i autonòmic. Si de cas hauríem volgut molta més fermesa i ambició respecte dels nostres representants del Govern balear, perquè les xifres cantaven i canten: per a la mateixa feina, en altres universitats trobareu dos o tres treballadors, i aquí només un o dos contractats en precari!

Sí que estam queixosos, però, que ens hagin aplicat el mateix esquema negociador. Ens han escoltat, com va escoltar el govern autonòmic els representants universitaris, això sí, però han decidit per nosaltres el joc i les regles i no tenim ja altra opció que jugar-hi en aquestes condicions o deixar-ho córrer. L'elaboració de la famosa auditoria administrativa, com la negociació de les transferències, també va ser llarguíssima. Les conclusions encara dormen el somni dels justos esperant la publicació en forma de llibre blanc, per exemple. Hi ha hagut moltíssimes reunions de comitè d'empresa i de junta de personal (amb el gerent, sobretot, i, també, amb el rector i alguns vicerectors, la qual cosa sembla que demostra en principi la voluntat negociadora) abans de la confecció del catàleg de llocs de treball del PAS funcionari i

laboral de la UIB. Però també és cert que no en vàrem tenir informació definitiva fins el mateix dia en què celebràrem una assemblea general del PAS, mentre que els docents, per posar un exemple, ja tenien les seves plantilles i dotacions ben discutides i «consensuades» i aprovades en la Junta de Govern, molts de mesos abans. No és el mateix n' Arnaú que mestre Arnaú.

És ben lloable i d'agrair que s'hagin elaborat normatives reguladores quant a jornada de treball, permisos, hores extraordinàries, etc. També ho és la creació de la borsa de treball. Tot això és històricament positiu a la UIB. Però els valencians diuen que *Fer-ne i no fer-ne una és com no fer-ne ninguna*. Les nombroses propostes que els nostres representants sindicals del GTI-STEI han fet, amb temps i de bona manera, a l'equip de govern de la UIB respecte de totes aquestes qüestions s'han atès en molts de casos però han topat massa vegades amb les negatives i les vacil·lacions de la gerència. També han hagut de patir les travetes dels representants dels sindicats d'àmbit estatal, que, a més de fer poquíssimes propostes de millora, ens volgueren excloure de les negociacions emparant-se en una legislació caduca i només mirant el benefici propi. Per a aquesta gent -que darrerament no usa gairebé mai la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, i, per tant, pròpia de la UIB- fa molt bon parlar de possibilisme, sobretot si el possible coincideix en gran manera amb els interessos propis.

Ara ja està fet, dat i beneït. La Junta de Govern va aprovar el passat 18 de desembre un catàleg de llocs de treball ben poc ambiciós, tot i l'efecte dominó positiu que provocarà en els funcionaris, sobretot en els que fa temps que esperen l'oportunitat de millorar la seva categoria. Si tenim en compte que la relació de llocs de treball en comptabilitza 284 i que el catàleg en preveu 394, la valoració que n'hem fet fins ara sembla contradictòria, ja que s'hi veu un increment de 110 places, és a dir, més

del 35%. Però cal fer públic que el nombre de persones contractades en condicions precàries (sous més baixos respecte de funcionaris o laborals amb la mateixa feina, la por de no saber mai si continuaran contractats cada sis mesos, etc.) també supera de llarg els 100, i que no tots aquests llocs de feina (absolutament necessaris per al funcionament de la universitat) s'han vist reflectits al catàleg. Això vol dir que hi haurà molts de casos d'increment fictici de places al paper i de disminució real i efectiva. A la loteria dels concursos i oposicions hi haurà molts de precaris que fins

Foto: Servei Comunicació/UIB

i tot no podran ni comprar el dècim.

Com dèiem abans, hauríem volgut més fermesa i ambició respecte de la situació ideal a la qual volem arribar, i no una tombada de coll a la dura realitat de sempre sense totes les ganes necessàries per transformar-la. És per tot això que prop de les dues terceres parts del PAS de la UIB, després de la referida assemblea general, va firmar el manifest següent:

«Els sotasignants, membres del personal d'administració de la Universitat de les Illes Balears, manifestam el nostre suport a les tasques negociadores que han dut a terme els nostres representants de la Junta de Personal i del Comitè d'Empresa respecte als assumptes més decisius que afecten els col·lectius de funcionaris i de personal laboral contractat.

Més concretament, i seguint el que s'ha acordat a l'assemblea general d'avui dia 16

de desembre de 1996, feim constar el següent:

1. El desacord amb la forma i el poquíssim temps que se'ns ha donat per poder aportar propostes de millora als processos d'elaboració de catàleg i de relació de llocs de treball del PAS de la UIB, qüestions, per altra banda, transcendents per al nostre futur professional.

2. La disconformitat amb el contingut del catàleg pel que fa al personal laboral i, en menor mesura, al funcionari. En tots dos casos, manifestam també el desacord amb el contingut de les relacions de llocs de treball respectives per al 1997.

3. Reclamam que es pugui arribar a una proposta consensuada en tots els casos, que atengui les necessitats reals i actuals de la UIB i, de manera especial, els casos dels companys contractats en precari.

4. Ens reservam el dret d'exercir les accions legals de pressió oportunes per tal que siguin ateses les nostres reclamacions, les quals consideram justes, així com el de donar-ne publicitat als mitjans de comunicació.

Son Lledó, 16 de desembre de 1996".

És necessària també l'autocrítica. No ho hem sabut fer més bé, és cert. Però volem deixar ben clar, finalment, i d'això l'equip de govern de la UIB n'és testimoni, que en cap cas hem estat partidaris de la desqualificació sinó dels arguments, de la raó i de la civilitzada preservació de les relacions personals per damunt de les discrepàncies, i que aquest és el camí que farem sempre. □

Grup de Treballadors Independents de la UIB

Campus universitari, gener de 1997

EL RETORN DE L'HUMANISME

Francesc Casadesús

Són molts els indicis que demostren que ens trobam a les portes d'una revifada dels estudis humanístics a Europa. Multiplicitat de novetats bibliogràfiques, nombroses reedicions d'obres cabdals per a la història del pensament occidental, la celebració de freqüents congressos i conferències que comprenen els aspectes més diversos de la cultura humanística, els articles periodístics i l'èxit dels programes televisius europeus dedicats a la literatura, l'art o la filosofia són alguns dels símptomes més significatius d'aquesta reviscolada.

Les explicacions sobre aquest nou interès per l'humanisme occidental són variades i complexes, mereixedores, en tot cas, d'una anàlisi molt més pormenoritzada. Tanmateix, es pot apuntar, com a una de les causes principals d'aquest canvi, l'acabament de l'eufòria tecnològica i del benefici econòmic immediat que han determinat el «pseudoprogressisme» polític i econòmic de les darreres dècades. Europa, a les acaballes, del que ha estat probablement el segle més convuls de la seva història, amb una segona guerra mundial catastròfica, comença a

afiançar ara els fonaments d'unes noves relacions econòmiques, socials i culturals basades en l'harmonia dels pobles que l'integren. Aquest ambient de llibertat i concòrdia és el que permet l'aparició d'un profund moviment «neohumanista».

Aquestes òptimes condicions es repeteixen, si és que no s'accentuen, a les Balears. La situació privilegiada de les nostres illes les ha convertides en un dels nuclis

turístics més importants del món de manera que, en poc més de trenta anys, han conegut una transformació econòmica i social profundíssima.

L'ambient de llibertat i concòrdia és el que permet l'aparició d'un profund moviment «neohumanista»

El turisme ha provocat que les Illes tinguin una de les rentes «per capita» més elevades d'Europa, al temps que reben múltiples influències dels pobles que ens visiten. Tot això ha generat un canvi considerable de les estructures socials il·lenques amb una notable modernització del «modus vivendi» i un important increment de la població peninsular i estrangera.

Aquesta ràpida evolució ha donat pas a un fet que, si bé a alguns els pot semblar sorprenent, és una conseqüència directa d'aquesta nova conjuntura: el creixent interès de la societat balear per les més diverses manifestacions dels sabers humanístics. Cicles de conferències de filosofia i humanitats, cursos de pensament i cultura clàssica, exposicions artístiques d'alt nivell o congressos i simposis sobre la cultura autòctona comptem amb la presència d'un públic ansiós per conèixer de primera mà aspectes claus de la cultura occidental, desbordant les previsions més optimistes d'assistència. Al mateix temps, institucions i fundacions, societats d'estudis i associacions culturals dupliquen els seus esforços per a obrir una demanda que no deixa de pujar. És, així mateix, molt significatiu que algunes d'aquestes societats rebin cada cop més ofertes d'altres organitzacions espanyoles i

estrangeres per a celebrar conjuntament actes diversos a les nostres illes.

La potenciació dels estudis humanístics no és incompatible amb l'orientació, més tecnològica i científica, seguida fins ara per la Universitat

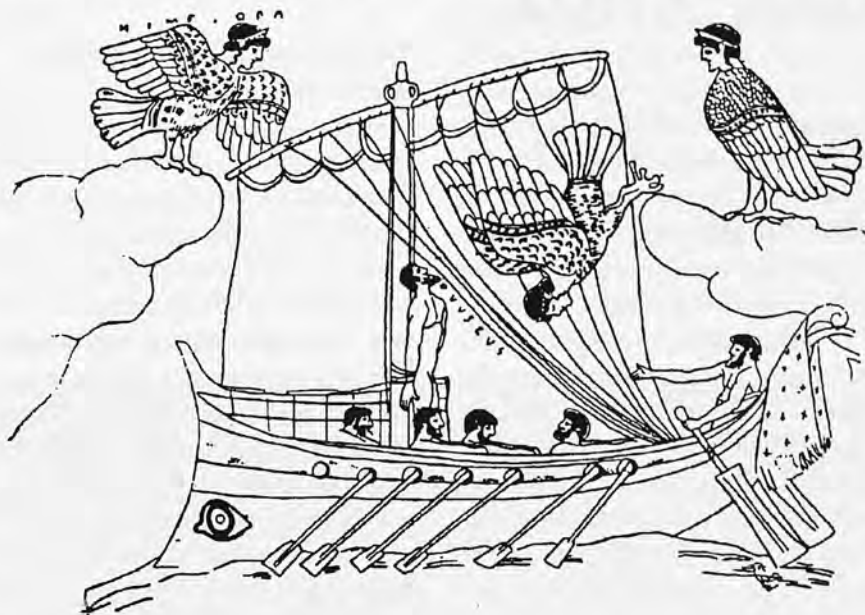
És més, en aquest nou context cultural es comença a fer més evident que mai la necessitat que la Universitat de les Illes Balears es plantegi seriosament quines han d'ésser les línies generals d'actuació per aconseguir satisfer bona part d'aquestes demandes. La circumstància que els alumnes de la UIB es matriculin massivament en els cursos i conferències esmentats hauria de fer reflexionar a les autoritats acadèmiques sobre quines són les deficiències actuals. La potenciació dels estudis humanístics no és incompatible amb l'orientació, més tecnològica i científica, seguida fins ara per la Universitat. Ben al contrari, omplir de contingut humanístic els nous plans d'estudis hauria d'ésser considerat un complement bàsic de l'oferta actual i futura de la UIB.

Sembla indiscutible que la inversió en la millora de l'ensenyament humanístic hauria de repercutir molt positivament en el prestigi de la Universitat balear. Si es fan les coses amb empena i il·lusió, la UIB podria erigir-se en un centre d'estudis de les cultures mediterrànies, en un punt de referència modèlic per a tots els altres països i institucions que ens contemplen amb sana enveja. Per posar només algun exemple: no seria molt rentable per al prestigi de la Universitat que es decidís a fomentar els estudis lul·listics i medievals o que intentés convertir-se en un centres d'estudis (filosòfics, literaris, antropològics, històrics i artístics) del Mediterrani antic?

Sigui com sigui, amb l'assoliment de les transferències universitàries, es presenta una oportunitat única per adequar la Uni-

versitat de les Illes Balears a la demanda cultural d'una societat cada cop més sensibilitzada i interessada en una oferta humanística diversificada. La Universitat no pot romandre insensible a una exigència cultural que augmen-

cultural, es tancaria en ella mateixa, oblidaria el productiu passat universitari, que Mallorca ja posseï amb la Universitat Lul·liana, al temps que menysprearia la seva realitat present i, el que és pitjor, hipotecaria els seu pro-

tarà paral·lelament amb el desenvolupament socio-econòmic d'aquestes illes. Si ignores l'enorme potencial humanístic, la UIB cometria un error històric. Ignorant el seu entorn

pi futur i les de les noves generacions que aspiren a aconseguir una sòlida formació humanística. □

20è ANIVERSARI

T'EQIPAM PER A L'AVENTURA

ESPECIALISTES EN ARTICLES
DE MUNTANYA, CAMPING,
ESQUI I ESCALADA

**ES
REFUGI**

Via Sindicat, 21 pati interior
(antic edifici del Sindicat Forà)

Telèfon 71 67 31
07002 Ciutat de Mallorca
<<< >>>

LA UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS COM A ORGANITZACIÓ EDUCATIVA

Jaume Oliver

L'assumpció de les competències en educació universitària per part del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears provocarà, sens dubte, reflexions i debats des de diverses perspectives i, sobretot, provocarà -o al menys s'espera que provoqui- una millora qualitativa notable del funcionament d'aquesta institució a tots els nivells.

Cal reconèixer que l'anàlisi de les universitats des de la perspectiva estrictament científica, que possibiliten les Ciències de l'Educació i la Ciència de l'Organització -en concret, l'Organització Educativa- es troba en els seus inicis. Ben al contrari, les institucions escolars qualificades com a «no universitàries» (Centres d'Educació Infantil, Primària, Secundària, Educació Especial o d'Adults, en tota la seva tipologia) si que han estat objecte en les últimes dècades d'identificació explícita com a organitzacions educatives i dels plantejaments que d'aquest fet es deriven. Basta revisar la bibliografia i els continguts dels darrers congressos d'Organització Escolar, tot anunciant, però, que el proper Congrés Interuniversitari d'Organització Escolar (Madrid, 1998) es dedicarà a la institució com a organització educativa.

Quan aquesta aproximació s'ha portat a terme en relació a les universitats s'ha fet a partir de la necessitat d'avaluar-les, i especialment, d'avaluar els recursos que les diverses administracions posaven al seu

abast. I, com es pot suposar, ha prevalgut a la reflexió estrictament científica la perspectiva política i/o econòmica, o l'interès pròxim de solucionar algun problema concret. (No es pot deixar de lamentar l'escassa assistència i participació que obtingué la Jornada d'Avaluació de les Universitats celebrada al nostre Campus fa pocs mesos).

El nostre sistema educatiu ha registrat una enorme desproporció entre el desenvolupament legal de l'educació universitària i la creació efectiva d'universitats, d'una part, i l'estudi científic d'aquests centres com a organitzacions educatives, per l'altra. Recordem que la Llei General d'Educació de l'any 1970 i la Llei de Reforma Universitària de l'any 1983 han constituït els cossos legals bàsics sobre els que s'ha fonamentat l'extraordinari creixement de l'ensenyament universitari en els últims vint-i-cinc anys. Esmentem també, que el desenvolupament econòmic general, el creixement quantitatiu dels nivells del sistema educatiu dits «no universitaris», el desenvolupament de l'anomenat Estat de les Autonomies i la integració a les Comunitats Europees, han condicionat el perfil de les universitats ja existents i la creació de les noves.

La Universitat de les Illes Balears, creada -més ben dit, reinstaurada- l'any 1978, i protagonista d'un extraordinari creixement i consolidació, ha estat condicionada pels avantatges i inconvenients propis de la nos-

tra Comunitat Autònoma: característica pluriinsular, altíssim nivell econòmic, teixit institucional dèbil, teixit social en transformació, proximitat funcional a Europa, etc... A mesura que la nostra universitat creixia, però, no era objecte d'una anàlisi biogràfica institucional continuada. A mesura que els esdeveniments s'anaven precipitant, les necessitats de quantioses inversions al campus, d'elaboració dels plans d'estudis i de disseny i consolidació de plantilles de professorat i Personal d'Administració i Serveis, deixaven per a un segon moment una reflexió sobre el conjunt de la universitat com a organització educativa. Mentrestant, però, es donaven moltes passes endavant i es constataven, també, mancances i disfuncions. L'avinentesa que ara estam comentant ofereix la possibilitat, convertida en urgent necessitat, d'emprendre totes les iniciatives per tal de conèixer, comprendre i gestionar la universitat com a una organització educativa.

La institució universitària, per les seves pròpies característiques internes, constitueix una organització complexa i de difícil gestió, on la improvisació, la ingenuïtat o el voluntarisme hi sobren i on la professionalització resulta absolutament imprescindible

Això implica, per començar, l'estudi de la universitat

* com a **institució** (a quines necessitats respon?, quins factors han possibilitat el seu naixement, consolidació i creixement? Com connecta amb el teixit institucional global?, etc...);

* com a **organització** (*objectius*: són clars? S'han de revisar? Són assumits per tots?; *recursos humans* (*professorat, personal d'administració i serveis i alumnat*))

i materials (pressupost, instal·lacions, edificis, mobiliari, infraestructures): són suficients? Es gestionen bé? Participen de programes de formació permanent? Quina política es segueix?; *estructura:* són adients els òrgans de govern i acadèmics? Quina normativa tenen? Garanteixen la participació i eficàcia?; *tecnologia:* n' existeix o el nivell de treball intuïtiu o artesà és elevat? És clara o ambigua? S' innova?; *cultura:* quina cultura organitzacional s' ha anat creant a la universitat? Orientada vers els resultats? Vers les persones? Vers la funció? Coexisteixen diverses cultures i subcultures?; *planificació i avaluació:* es fan suficientment i correctament?; *projecte global:* existeix? Com és? És coherent i engrescador?; *organització del treball:* quines característiques té? Amb quins criteris es fa?; *liderat:* quin és el liderat formal i l' informal? amb quins estils s' exerceix?; *entorn:* quin és i com s' hi relaciona la universitat? Quina interacció adaptativa existeix?

* com a **sistema:** quins són els imputs, els processos, l'estructura i els outputs? Quina dinamicitat, globalitat, interrelació i feedback es constaten? Quins són els suprasistemes i els subsistemes? Com es gestiona la informació? Quina capacitat d' autoregulació té?

* com a **empresa:** quins criteris d'eficàcia es segueixen? Com s' administren els recursos? Quins criteris de competitivitat es segueixen? Com es rendabilitzen totes les possibilitats? Com es rendeixen comptes?

* com a **comunitat:** són potenciats tots els aspectes d'interrelació personal? Es viu la corresponsabilitat? Constitueix la universitat un espai per a la formació i la maduració com a persona per a tots els qui la integren?

La institució universitària, per les seves pròpies característiques internes, constitueix una organització complexa i de difícil gestió, on la improvisació, la ingenuïtat o el volunta-

risme hi sobren i on la professionalització resulta absolutament imprescindible. El que ha estat encetat en aquestes línies porta a la convicció de la necessitat d'una visió multiparadigmàtica -superant l'exclusivitat dels plantejaments tècnics, interpretatius o polítics-.

Pel fet d'atorgar la Llei de Reforma Universitària de l'any 1983 el màxim poder executiu al Rector (per sobre del qual sols hi ha els procediments contenciosos als tribunals), i pel fet d'esser aquest càrrec, òbviament i molts d'altres càrrecs universitaris, electiu, s'accentua el caràcter constitutivament mixt del model real de la universitat: al mateix temps

bé, una màxima qualitat -en principi objectivable- en la docència, la recerca i l'extensió cultural general.

El repte és molt difícil. El Govern d'aquesta Comunitat ha de possibilitar una sortida encertada facilitant els recursos, la legislació i el clima institucional adequat per tal que la Universitat de les Illes Balears, des de la seva autonomia i responsabilitat, la pugui trobar amb èxit. Des de la reflexió científica que permet l'Organització Educativa, i tenint ben present tota la tipologia de conflictes possibles, cal aplicar a la Universitat les anàlisis a nivell teòric i les propostes a nivell pràctic que fa molts anys s'apliquen en el conjunt d'organit-

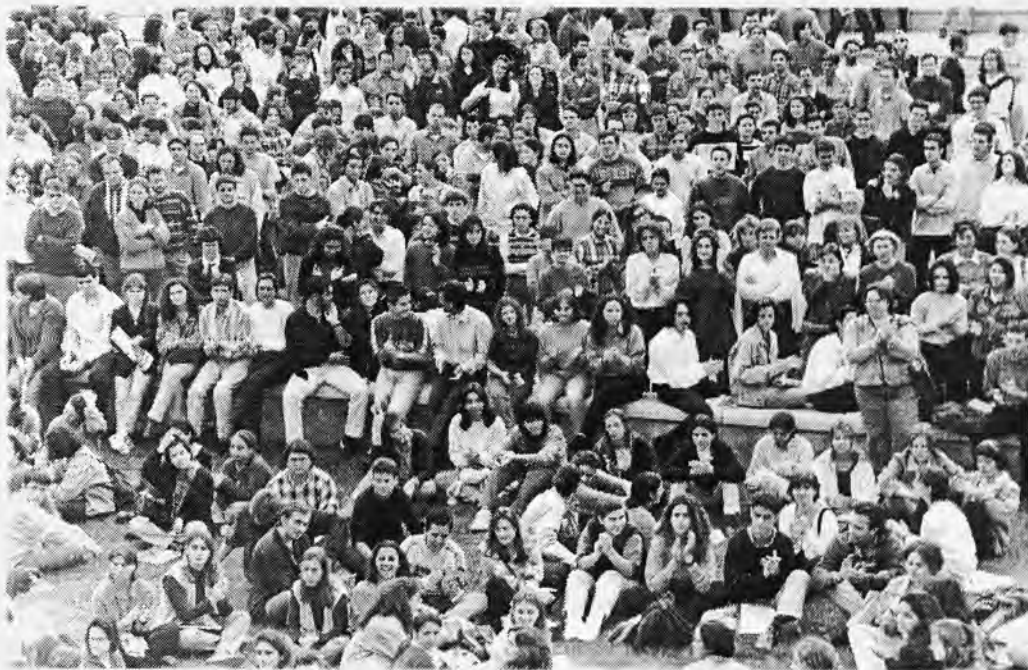

Foto: Servei Comunicació/UIB

polític i tècnic. Els mecanismes de participació, que trien els administradors del poder a la institució universitària, han d'aconseguir, tam-

zacions i que constitueixen doctrina comuna per a la Ciència de l'Organització. □

Extracte de l'Informe per a la UNESCO de la Comissió Intenacional sobre Educació per al segle XXI, referit a l'ensenyament universitari (coordinat per Jacques Delors)

EDUCACIÓ: HI HA UN TRESOR AMAGAT A DINS

La Comissió subratlla la seva preocupació davant d'una tendència que domina en les zones rurals i urbanes, tant en els països en vies de desenvolupament com en els industrialitzats, orientada cap a l'atur però també a la utilització insuficient dels recursos humans.

La Comissió està convençuda que l'única manera de sortir d'aquesta difícil situació és una àmplia diversificació dels tipus d'estudi disponibles. Aquesta orientació reflecteix una de les principals preocupacions de la comissió: treure el millor de cada talent per reduir el fracàs acadèmic i evitar, sobretot entre els adolescents, el sentiment de restar exclosos i sense futur.

Aquest diferents tipus haurien d'incloure l'educació convencional, més centrada en l'abstracció i la conceptualització i enfocaments que, enriquets amb l'alternança entre escola i experiència professional o social, permetessin revelar noves habilitats i noves inclinacions. De totes maneres, hauria d'haver-hi ponts entre aquest diversos tipus d'estudis, per tal de poder corregir els errors, massa freqüents, d'orientació.

La Comissió també creu que la perspectiva de poder retornar a l'educació o a la formació modificaria el clima general, en assegurar a cada adolescent que el seu destí no queda definitivament decidit entre els 14 i els 20 anys.

L'educació superior s'hauria de considerar també des d'aquesta mateixa perspectiva.

Les Universitats haurien de contribuir a aquest procés diversificant la seva oferta:

-com a indrets de la ciència, com a fonts de coneixement, que condueixen a la recerca teòrica o aplicada, o bé a la formació dels ensenyants.

-com a establiments que ofereixen qualificacions professionals que combinen coneixements i habilitats d'alt nivell, amb cursos i continguts continuament readaptats a les necessitats de l'economia.

-com a punts de trobada privilegiats de l'aprenentatge al llarg de la vida, obrint les seves portes als adults que vulguin reprendre els seus estudis, o que vulguin adaptar-se i enriquir els seus coneixements, o bé que desitgin satisfer el seu gust per l'aprenentatge en totes les àrees de la vida cultural; i

-com a interlocutors privilegiats d'una cooperació internacional que permeti l'inter-

canvi de professors i alumnes i faciliti, gràcies a les càtedres amb vocació internacional, la difusió dels millors ensenyaments.

D'aquesta manera les universitats podrien superar el que es considera erròniament el conflicte entre la lògica del servei públic i la lògica del mercat laboral. També recuperarien la seva vocació intel·lectual i social com a institucions garants, d'alguna manera, dels valors universals i del patrimoni cultural. La Comissió considera que aquestes són raons prou fortes per a impulsar una major autonomia de les universitats.

Les universitats haurien de recuperar la seva vocació intel·lectual i social com a institucions garants, d'alguna manera, dels valors universals i del patrimoni cultural

Havent formulat aquestes propostes, la Comissió subratlla que aquestes qüestions adquireixen un significat especial en els països pobres, on les universitats tenen un paper decisiu. En els països en vies de desenvolupament, les universitats han d'aprendre del seu propi passat i analitzar les dificultats del seu país, i posar en marxa recerques destinades a contribuir a la solució dels problemes més aguts. També els pertoca proposar una visió renovada de desenvolupament que permeti a cada país construir un futur autènticament millor. A elles els pertoca també proporcionar la formació professional i tècnica dels futurs líders i els diplomes de nivell superior i mitjà necessaris per tal que el seu país pugui sortir de la rutina actual de pobresa i subdesenvolupament. És particularment necessari dissenyar nous models de desenvolupament per a regions com ara l'Àfrica Subsahariana, com ja s'ha fet, en funció de cada cas particular, en alguns països de l'Est Asiàtic. □

EDUCACIÓ I TRANSFERÈNCIES: JORNADAS D'ESTUDI I DEBAT (Palau de Benacazón (Toledo) 24/26 de gener de 1997)

La Confederació d'STEs, davant l'inici de la darrera etapa que durà totes les nacionalitats i regions que formen l'Estat Espanyol a disposar de competències en matèria educativa, considera necessari analitzar i debatre la situació actual del procés de transferències tenint en compte:

- El marc legal existent per a les transferències educatives: la Constitució i els Estatuts d'Autonomia.

- Els programes electorals dels partits que donen suport al nou govern central.

- El Pacte Autònom PP-PSOE i l'ano-

menada «administració única».

- El Sistema de Finançament Autòmic per al quinquenni 1997/2001.

Per tal que aquesta anàlisi sigui completa és necessari conèixer:

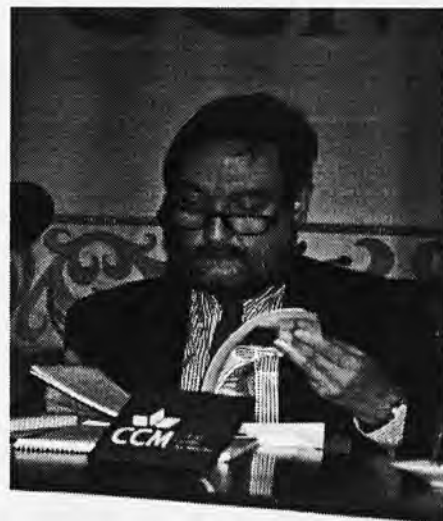
- La gestió de l'educació en els Estats de l'OCDE.

- El procés de traspàs de competències en matèria d'educació i el seu desplegament en les nacionalitats i regions que les tenen assumides.

Paral·lelament s'ha de concretar com es pot influir en el futur des del punt de vista

d'una organització que defensa l'Escola Pública. Per avançar en aquest camp és necessari:

- Concretar estratègies que afavoreixin la

*Eugenio Nasarre Goicoechea.
Dir. Gral Educ. i F.P. del MEC*

mobilització de la comunitat educativa per aconseguir el ple autogovern en matèria educativa.

- Debatre i concretar propostes sobre la necessitat, la viabilitat i l'operativitat del Consell General de l'Estat, de la Conferència de Consellers d'Educació i de les meses i àmbits de negociació.

Les ponències que es varen presentar a les jornades de Toledo foren les següents:

- «Las transferencias educativas en el marco de la Constitución y de los Estatutos de Autonomía» a càrrec del doctor Manuel de Puelles Benítez, Catedràtic de Política i Administració Educativa (UNED) i Vicepresident del Consell Escolar de l'Estat.

- «La gestión de la Educación en los Estados más significativos de la OCDE», a càrrec del Catedràtic d'Educació Comparada (UNED) i Director de l'Institut Nacional de Calidad y Evaluación, doctor José Luís García Garrido. (Ponència moderada per Pere Polo)

El Sr. Juan Piñero, president del C.E.E.

- «Situación actual del proceso de transferencias a las comunidades de la llamada «vía lenta», pel Sr. Eugenio Nasarre Goicoechea, Secretari General d'Educació i Formació Professional del MEC.

El President del Consell Escolar de l'Estat, Sr. Juan Piñero Permuy, va parlar en conferència sobre «El futuro del Consejo Escolar del Estado». (Ponència moderada per Biel Caldentey)

Podem destacar també la presència a les Jornades d'experts com el Sr. José Luis Barreiro, ex-Vicepresident de la Xunta de Galícia; el Sr. Baltasar Vives, ex-Director Gral. de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència de la Generalitat Valenciana; els portaveus d'Educació en el Congrés del Diputats del Partit Popular, Sr. Juan Guerra Zunzunegui, i el del PSOE, Sr. Joan Romero. La nòmina de con-

vidats del món de la política i de l'ensenyament s'ampliava amb el Director Provincial del MEC a Toledo; el Conseller

d'Economia de Castilla-La Mancha, a més dels tècnics de la nostra Confederació. □

Representants de l' STEI

RESOLUCIONS DE LA COMISSIÓ EXECUTIVA DE L' STEI

I. La Comissió Executiva de l' STEI, a la seva reunió del 17 de desembre de 1996 va tractar, entre d'altres temes, sobre el projecte de la UIB d'extensió a les Illes d'Eivissa i Menorca, acordant adreçar al RECTORAT les següents consideracions:

1- Demanam al RECTORAT que abans d'entrevistar-se amb les organitzacions sindicals ens remetin l'ordre del dia i la documentació pertinent. No fou així en el cas dels contactes que representants de la UIB tingueren a Menorca i a Eivissa amb els representants sindicals.

2- Sol·licitam al RECTORAT que ens informi sobre l'anàlisi i/o estudis que duen a proposar una extensió de la UIB a les dues Illes.

3- Reclamam que la proposta de la UIB sigui documentada (anàlisi de la demanda d'estudis, de les necessitats formatives, del tipus d'implantació i modalitat d'ensenyament) i discutida amb els representants dels teixit social d'ambdues Illes.

L' STEI, tot i valorant positivament la capacitat de diàleg de l'equip rectoral, no està

d'acord que aquestes decisions es prenguin sense un veritable procés d'informació i si cal de negociació.

II. La Comissió Executiva també va tractar sobre els incompliments de la UIB pel que fa a la facilitació de les Pràctiques dels alumnes de Magisteri i d'altres als centres públics de les Illes, i vol manifestar que:

1- L'actual equip rectoral no va assumir l'acord que va permetre que els centres públics acollissin alumnat de pràctiques l'any 95. L'esmentat acord partia del reconeixement per part de la UIB de la matrícula gratuïta per al professorat dels centres públics (tant de Primària com de Secundària) com també per als tutors de pràctiques dels centres privats concertats. La UIB va decidir que només tindria aplicació per al curs 95-96.

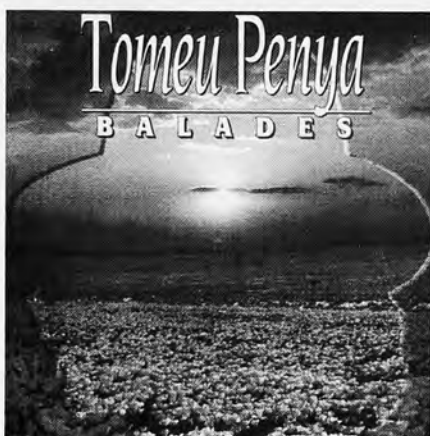
L' STEI va protestar enèrgicament i va comunicar al Rectorat que no es feia responsable de les conseqüències negatives que aquesta decisió pogués generar entre els treballadors i treballadores de l'ensenyament.

Vàrem manifestar que estàvem oberts a una negociació entre la UIB i la Conselleria d'Educació per trobar fórmules que compensassin i donassin satisfacció a les reivindicacions, com per exemple establir un fons econòmic dotat per la Conselleria d'Educació i la UIB que permetés que els treballadors i treballadores de l'ensenyament poguessin gaudir d'unes ajudes de formació equivalents com a mínim a la quantia de la seva matrícula com també la destinació d'un fons addicional adreçat als centres públics que s'acollissin al programa de pràctiques.

2- Denunciam el MEC pel no pagament de les compensacions econòmiques i el no reconeixement efectiu encara dels crèdits de formació als tutors de pràctiques, com també l'anunci que no hi haurà fons econòmic per al 97.

L' STEI reitera la seva voluntat de negociació, tant davant el MEC com davant la UIB, per trobar una solució satisfactòria al conflicte de les pràctiques d'aquest curs.

Escolltau la nostra música.

Entre les diverses accions de normalització lingüística que impulsa el Consell Insular de Mallorca a través de la Comissió de Cultura i Patrimoni Històric, hi ha l'estímul a la producció fonogràfica en llengua catalana.

PRODUCCIÓ FONOGRAFICA

Poemes a Nai

(compacte) de Joan Bibiloni i altres.

La genial obra (compacte) de Música Nostra.

Entre el mar i el vent (compacte i casset) d'Uc.

Un cel més blau (compacte i casset) de Jaume Sureda.

En directe (compacte i casset) d'Ossifar.

Balades (compacte i casset) de Tomeu Penya.

En Joan petit quan balla

(compacte i casset) de Cucorba.

De dia i de nit (casset) de Música Nostra.

Vius (compacte) de Fora des Sembrat.

Tronat (compacte) de Guillem Sansó.

**Consell Insular
de Mallorca**

Comissió de Cultura i Patrimoni Històric

L'EDUCACIÓ CAP AL FUTUR

Toni Sorell

GOVERN BALEAR

Conselleria d'Educació, Cultura
i Esports